

YLÖSTEMPAUS

 . . . osasto täällä Yumassa, on suuri etuoikeus saada tämä kutsu tulla jälleen tänne takaisin. Meillä oli täällä hienoa aikaa viime kerralla. Ja sitten kun tiesin tulevani tänne takaisin, minusta tuntui todella hyvältä, kuulla todistuksia ja näitä hienoja sanoja ihmisiltä, ja se jollakin tavalla nostaa teitä vähän ylöspäin.

² Billy kertoi minulle, että veli Las Vegasista, joka halusi kokouksen siellä osastossa, että pitäisi tavata hänet välittömästi, kun kokous täällä on ohitse. Meillä on aikaa, hän sanoo, että me voimme käväistä siellä heti tammikuussa, ennen Phoenixin kokousta, katsokaahan, tulla Las Vegasiin. Ja niinpä me olemme aina halunneet päästä sinne.

Luulen, että veli Art Wilsonilla oli tapana olla siellä, kauan sitten, tai hän saattaa yhä olla siellä. Ja hän—hän pyysi minua tulemaan sinne, hän ja sisar Wilson. Minulla ei ollut siihen mahdollisuutta, joten ehkä tämä on se hetki, jolloin voisin tulla.

³ Puhukaa vain Billy Paulin tai veli Roy Bordersin kanssa. Minä luulen, että hän on täällä jossakin. Joku sanoi, että veli Roy oli tullut. Veli Pearry, Lee, tai kuka tahansa heistä, he voivat kertoa teille. Sopikaa vain päivät meidän tulollemme.

⁴ No niin, minä näin monia sananpalvelijoita täällä, hetki sitten, sillä minä olen hyvin onnellinen siitä, että tapaan veljiäni. Toivoisin, että minulla olisi aikaa mennä kotiin teidän kanssanne, koska minä tiedän, että teillä on paras kokki, mitä tässä maassa on. Se on hienoa.

⁵ Ja nyt, veli Pearry todella sai päälleen kaksi asiaa tänä iltana. Hän sai kaksi huomautusta itseään vastaan nyt. Toinen niistä, tuon mikrofonin toiminnan keskeyttäminen, tuolla. Koska, sinua—sinua pidetään syyllisenä siihen, veli Pearry. Minä en usko, että sinä todella olit syyllinen. Mutta sinä . . . Joku oli oikeissa puhua. Se oli hauska juttu.

⁶ Ja niinpä sitten, toiseksi, hän meni sinne jutellen. Hän sanoi: ”Kuulkaahan!” Kertoen veli Collinsille tai jollekin heistä. Hän sanoi: ”Illallinen oli hyvä. Mutta,” hän sanoi: ”Minä olen varma,” hän sanoi: ”tuon miehen täytyy olla espanjalainen tai jotakin, tai meksikolainen. Se oli tulisinta pippuria, mitä olen koskaan maistanut.” Jatkaen sillä tavalla, ja hän puhui kokille.

Hän sanoi: ”Minä olen kokki.”

⁷ Siinä on teille Teksasia. Me saamme hänet laitettua järjestykseen täällä Arizonassa vähän ajan päästä, (emmekö vain?), jos hän pysyy meidän kanssamme.

⁸ Todella hienoa olla täällä! Ja luulisin, etteivät nuo asiat kuulosta vitseiltä, vaan huumorintajulta. Joka, Herralla itsellään oli huumorintajua, tiedättehän. Hän sanoi: ”’Herodes,’ menkää ja sanokaa sille ketulle,” katsokaahan, ”tänään minä ajan ulos—ajan ulos riivaajia; huomenna minä saavutan täydellisyyden.” Niinpä, Hänellä oli huumorintajua. No niin, se ei vahingoita meitä, ei minun mielestäni, aina silloin tällöin.

⁹ Ja nyt on hieman myöhäistä. Ja tavallisesti minä—minä saarnaan noin neljä tuntia. Niinpä tämä, tietäen veljien ja sisarten kohteliaisuuden täällä, tässä osastossa, me lyhennämme sitä reilusti tänä iltana. Ja vain. . . minä sanoin Terryille. Minä sanoin. . .

Hän sanoi: ”Mitä. . . Laitetaanko kahden tunnin ääninauha?”

¹⁰ Minä sanoin: ”Ei, Terry; tämä on juhla-ateria.” Minä sanoin: ”Vain noin kolmekymmentä tai neljäkymmentä minuuttia, puhuakseni jotakin ihmisille.” Sitä minä koetan, kuitenkin, joka kerta, tietäen sen.

¹¹ Kun minä olin nuori mies, ihmisillä oli tapana tulla kuuntelemaan, koska minä olin vain saarnaajapoika, vain nuori kavერი, poika. Ja he sanoivat: ”No, Billy Branham, tiedättehän, vain poikanen, ei koskaan käynyt koulua loppuun eikä mitään sivistystä.” Ja he tulivat kuuntelemaan minun murteellisia sanojani, minun Kentuckyn englantiani, ja—ja niin he. . . minun ”hittini” ja ”haamuni” ja ”tosiaan” ja ”touhottamiseni.”

Kuten eräässä kokouksessa täällä hiljattain, he sanoivat: ”Me kaikki nousemme ylös ja laulamme kansallislaulun.”

¹² Minä nousin ylös ja lauloin: ”Vanha Kentuckyn kotini tuolla kaukana.” Se oli se ainoa kansakunta, josta minä tiesin, ja niinpä se oli kansallislaulu, mitä minuun tuli.

¹³ Mutta nyt, kun te tulette vanhemmiksi, vaikka, no, me. . . kun te tulette, teillä täytyy olla jotakin enemmän kuin tuo. Näettekö? Ottakaamme. . . Paavali sanoi: ”Kun minä olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi ja ajattelin kuin lapsi. Te toimitte niin kuin lapsi.” Mutta kun te tulette vanhemmiksi, silloin te aloitate ensimmäisten parin askeleenne ottamisesta ja taaperratte ja kaadutte, ja nousette ylös ja koetatte sitä uudestaan. Sitten te hetken päästä, te pystytte jo kulkemaan suoraan. Ja se on se, mitä meidän tulee tehdä ristin sotilaina. Nyt on aika kulkea suoraan, eteenpäin tuota valtatietä pitkin Kirkkauteen.

¹⁴ Minä uskon, että me elämme tämän maailman historian loppunäytöksessä. Minä todella uskon, että Herran tulo on lähempänä, ehkä, kuin me ajattelemmekaan. Niinpä nyt, vain noin kolmeksikymmeneksi minuutiksi teidän aikaanne, tai jotakin, minä haluaisin kiinnittää teidän huomionne Kirjoitukseen, jota haluan käyttää tekstinäni, ja—ja viitata vähän muuhunkin täällä. Minä. . .

Istuessani kotona eräänä päivänä, minä mietiskelin tätä ajatusta. Sitten minä ajattelin: ”No, minä en tiedä, puhuisinko koko tästä raamatunpaikasta. Minäpä otan siitä vain osan ja käytän sitä näissä pienissä lyhyissä kokouksissa, sellaisissa kuin meillä tulee olemaan tänä iltana.” Minä haluan sanoa erään asian sillä aikaa, kun te menette Psalmeihin. Ensimmäiset . . . 27. Psalmi, minä haluan ottaa viisi ensimmäistä jaetta, lukeaksemme.

¹⁵ Haluaisin sanoa tämän, koskien näitä liikemiesten Täyden evankeliumin liikemiesten osastoja.

Veljeni Pearry puhui täällä kirjoista ja niin edelleen, ja niistä uusista kirjoista, joita heillä on. Kuinka moni teistä muistaa, kun meillä oli ääninauha, ja minä saarnasin sen täällä Phoenixissa, eräässä näistä kokouksista, aiheesta *Miehet, Mikä Aika On?* No niin, se oli alkuna tälle kirjalle, näettehän, kun nämä . . . tämä tapahtui.

¹⁶ On liian paljon yliluonnollisia vahvistuksia Jumalan kirjoitetulle Sanalle, tälle ajalle, jollei jokin ole lähestymässä meitä nyt. Me olemme aivan . . . Se on liian todellista. Ne asiat joita te . . . Teistä saattaisi tuntua uskomattomalta, jos kertoisin teille kaikesta siitä, mitä todella on tapahtumassa. Monet teistä vieraista ehkä kuulette näiden miesten nousevan ylös ja tekevän—tekevän näitä huomautuksia ”tämän ajan Sanomasta” ja niin edelleen. Se, mitä he tarkoittavat, on Jumalan lupaus tätä aikaa varten, se mitä Hän lupasi tehdä. Ja me näemme Hänen raamatullisesti vahvistavan aivan tarkasti sen, mitä Hän lupasi tehdä, samalla tavalla. Edeltäpäin kerrottu, osuen aivan tarkalleen oikeaan, joka kerta, koska se on Jumala, joka sanoo sen.

¹⁷ Jos joku mies, riippumatta siitä, kuka hän olisi, koettaisi esittää sellaisia ennustuksia, mahdollisuudet ovat yksi kymmenestä miljoonasta. Jos joku mies kertoisi teille, että tietty *asia* tapahtuisi, se—se tapahtuisi tietyinä *aikana*; yksi kymmenestä miljoonasta. Ja sitten se *paikka*, missä se tapahtuisi, mahdollisuudet olisivat noin yksi sadasta miljoonasta.

Ja sitten se *aika*, jolloin se tapahtuisi, jatkuen yhä edelleen, ja se *tapa*, jolla se tapahtuisi, ja *mitä* se saisi aikaan ja niin edelleen, se ylittää arvauskyvyn. Kun me näemme sen niin täydellisenä, joka ainoa kerta, silloin se on Jumala.

Ja sitten me palaamme heti takaisin Kirjoituksiin. Se saattaa tuntua meistä vieraalta. Mutta me palaamme heti takaisin Kirjoituksiin, edes tietämättä mistä katsoa, ja Pyhä Henki paljastaa ja vain laittaa koko Sanan yhteen tehden siitä kuvan osoittaakseen meille juuri sen hetken, jossa me elämme. Olemme siirtymässä uuteen ajanjaksoon.

¹⁸ Me olemme—olemme kulmauksessa. Se on helppoa, kun joku muuraa nurkan, muurari, muuraa nurkan. Aloittaa, kaikki laittavat tiilensä suoraan samaan riviin, niin kuin jokin kirkkokunta syntyy, ja alkaa kulkea samaa rataa eteenpäin, kaikki on hyvin. Mutta, kun te tulette noihin kulmauksiin, joissa teidän täytyy kääntyä toiseen suuntaan!

Nyt, Jumala ei ole rakentamassa jotakin muuria. Hän on rakentamassa taloa, näettekö, ja siellä on monia leikkauksia ja kulmia, jotka Hän on ennustanut tässä Raamatussa. Ja nämä kulmat, kuka tahansa voisi yrittää rakentaa tuota kulmausta, mutta sen täytyy olla piirustusten mukaisesti. Jos se ei ole, se täytyy jälleen repiä maahan.

¹⁹ Niinpä me—me ylistämme Jumalaa Hänen hyvyydestään ja yhteydestä teidän kanssanne, ja näistä avoimista ovista, jotka Herra on meille antanut, ja näiden liikemiesten kautta. Minä olen aina sanonut, että minä—minä en usko... Minä uskon noihin ihmisiin kirkkokunnissa. Mutta minulla ei ole paljoakaan aikaa uhrattavana kirkkokunnille, koska jokainen niistä rakentaa aita ympärilleen.

²⁰ Ja—ja niin kuin, uskoakseni, se oli veli Davidin pieni sanonta, kun hän kasvatti ankkvoja, ja kuinka joen vesi alkoi nousta. Ja jokainen ankka, tiedättehän, ne halusivat olla yhdessä toistensa kanssa, eivätkä ne voineet tehdä sitä, koska ne kaikki olivat aidattuina. Mutta kun vesi nousi niin ylös, se vain nosti nuo ankat pois aitauksistaan.

Joten minun—minun mielestäni tämä on se tapa, jolla tehdä se. Vesi vain on nousemassa, näettehän, ja me voimme päästä pois aitauksesta ja—ja olla yhteydessä toistemme kanssa, tiedättehän, omistaen todellisen Kristuksen rakkauden sydämässämme.

²¹ Ja nämä Täyden evankeliumin liikemiehet ovat olleet keidas minulle. Koska monta kertaa... minulla on veljiä, hienoja veljiä, luullakseni, kaikissa kirkkokunnissa, joita olen ikinä kohdannut: presbyteerejä, luterilaisia, baptisteja, helluntailaisia, kaikkia erilaisia helluntailaisia, Jumalan seurakuntalaisia ja nasarealaisia, pyhyiden pyhiinvaeltajia. Hienoja veljiä, kaikkialla. Mutta, monta kertaa he eivät voi vastaanottaa minua omaan yhteisöönsä, koska, näettehän, ei siksi, etteivät he usko sitä, vaan, näettehän, koska se erottaisi heidät kirkkokunnastaan. Ja kun te teette sen, tietenkin, siinä—siinä se on.

²² Jokin aika sitten täällä, eräs metodistiveli tuli tyköni, minä en sano hänen nimeänsä. Hieno mies, hän kirjoitti tutkielmaa jumalallisesta parantumisesta, ja hän tuli luokseni vähän—vähän keskustelemaan. Me istuudimme ja keskustelimme pienen hetkisen. Hän sanoi: ”Ainoa asia, joka meillä on sinua vastaan, on se, että sinä roikut noiden helluntailaisten joukossa koko ajan.”

Minä sanoin: ”Tulkoon sitten metodistikirkko rahoittamaan sitä. Minä tulen.”

Se oli eri asia. Ymmärrättekö? Hän—hän sanoi: ”No niin, tietenkään minä—minä en ole metodistikirkko. Minä vain kuulun heihin.”

²³ Minä sanoin: ”Siinä se on. Näettekö? He ovat ne, helluntailaiset, he ovat ne, jotka ovat avanneet ovensa. Näettekö? He ovat ne, joiden luokse minä pääsen. Ja niin monet kuin avaavat, no, me olemme valmiita tulemaan sisään.”

Niin kuin Ilmestyskirjan 3. luvussa sanotaan: ”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku avaa ovensa, Minä käyn sisälle ja aterioin.” Ja se oli Jeesus. Me kaikki tiedämme, että se oli Kristus, ja Hän on Sana. Se on totta. Hän on Sana.

²⁴ Ja niinpä Täyden evankeliumin liikemiehet ovat olleet keidas, jossa me voimme tulla yhteen. Mitkään seurakunnat eivät rahoita sitä. He kaikki, yhdessä, miehet seurakunnista, ja me tulemme yhteen keskinäiseen yhteyteen, ympäri maailman, kaikkialla.

²⁵ Ja minä olen auttanut perustamaan monia, monia, monia Täyden evankeliumin liikemiesten paikallisosastoja ympäri koko maailman. Minä olen kiitollinen siitä mahdollisuudesta, joka minulle on annettu. Siellä liikemiehet rahoittavat sen. Silloin, nuo kaikki seurakunnat, he—he haluavat tulla, joka tapauksessa.

Mutta sitten jos... minä en koskaan halua koettaa vetää heitä pois omista seurakunnistaan. Pysykää vain seurakunnissanne ja levittäkää valoa. Ymmärrättehän? Olkaa todellisia kristittyjä. Teidän paimenenne on arvostava teitä. Todellinen, uskollinen, alkuperäinen pyhä, jokainen, joka uskoo Jumalaan, on arvostava sellaista henkilöä. Kyllä.

²⁶ No niin, minä kiitän veljeä täällä ja hänen vaimoansa ja tätä paikallisosastoa tästä mahdollisuudesta. Ja saakoon tämä paikallisosasto kasvaa. Levätköön Jumalan siunaukset sen yllä, ja olkoon se työkalu Jumalan käsissä pelastamaan satoja ja jälleen satoja ihmisiä ennen Herran tulemusta; ja kaikki muut teidän osastonne tai niiden osastojen edustajat täällä.

²⁷ Psalmien kirjassa, no niin, minä haluan puhua todella oudosta aiheesta tänä iltana, vain vähän aikaa. Olen kirjoittanut muistiin muutamia raamatunpaikkoja. Ja—ja ajattelin ehkä, että tänä iltana puhuisin jostakin muusta. Mutta, katsokaahan aika kiittää pois, tuota, enkä minä halunnut viipyä niin pitkään, niinpä minä katselin täältä ja löysin muutaman muun raamatunpaikan. Ja minä haluan puhua aiheesta: *Ylöstempaus*. Näettekö?

²⁸ No niin, me uskomme, että tulee olemaan ylöstempaus. Kaikki kristityt uskovat sen, kaikki Raamattua lukevat uskovat, että tulee olemaan ylöstempaus.

²⁹ Ja nyt lukeaksemme tälle taustaa, me luemme Psalmista 25. Minä tarkoitan . . . Pyydän anteeksi. Psalmi 27, jakeet 1-5.

HERRA on minun valoni ja pelastukseni: ketä minä pelkään! HERRA on minun elämäni turva: ketä minä pelkäisin!

Kun pahat, minun viholliseni ja vastustajani, käyvät kimppuuni syömään minun lihaani, niin he kompastuvat ja kaatuvat.

Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, sinäkin minä olisin luottavainen.

Yhtä olen pyytänyt HERRALTA, sitä minä etsin: että saisin asua HERRAN huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella HERRAN suloisuutta ja kaivata hänen temppelissänsä.

Sillä hädän hetkellä hän kätkee minut majaan: ja telttansa kätköön hän piilottaa minut; hän nostaa minut kalliolle.

Lisätköön Herra siunauksensa Sanansa lukemiselle.

³⁰ Nyt tänään puhuessani tästä aiheesta ja nyt jotkut teistä saattavat olla eri mieltä näistä—näistä asioista, joita otan esille. Mutta kuinka moni täällä uskoo, että Raamattu opettaa, että tulee tapahtumaan seurakunnan ylöstempaus? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Kyllä varmasti. Se on totta, tarkalleen, Seurakunnan poistempaaminen. Olittepa te sitten metodisteja, baptisteja, presbyteerejä, tai mitä sitten olettekin, helluntailaisia, tuo poistempaaminen tulee tapahtumaan.

³¹ Ja minä luulen, että puhuessani, minä—minä en vain yritä nousta tänne sanoakseni jotakin, jonka minä luulen miellyttävän ihmisiä. Minä en ole koskaan syylistynyt siihen. Minä haluan nousta tänne ja sanoa jotakin, niin kuin minä koen johdatukseksi sanoa sen, josta minä ajattelen olevan apua teille, jotakin, mikä edistäisi teidän kokemustanne Jumalan kanssa, jos te olette kristittyjä; ja jos te ette ole kristittyjä, minä koetan saada teidät häpeämään itseänne niin paljon, että teistä tulee kristittyjä. Ja tämä on se päämäärä, jonka mukaan minä olen aina koettanut järjestää ajatukseni, niin kuin Herra johtaa minua.

³² No niin, meitä on varoitettu siitä, että tätä oppia tultaisii halveksimaan viimeisinä päivinä. Jos haluatte, lukekaamme vain siitä, hetkisen verran. Se on Toisessa Pietarin kirjeessä, 3. luku. Lukekaamme hetki siitä. Kolmas luku ja 3. ja 4. jae. Katsokaamme, eikö näin olekin.

Ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan

ja sanovat: Missä on lupaus hänen tulemuksensa? . . .siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niin kuin ne ovat olleet luomakunnan alusta.

Sillä tietensä he eivät ole tietävinään siitä, että Jumalan Sanan kautta taivaat olivat ikivanhastaan, ja maa nousi esiin vedestä ja ve- . . . ja vedessä:

niiden kautta maailmat, jotka . . . olivat, veden tulviessa tuhoutuivat.

³³ Nyt me näemme sen, että syy siihen, että tätä aihetta niin valotetaan, on siinä, että profeetta täällä on sanonut, että näinä viimeisinä päivinä pilkkaajia tulisi sanoen näitä asioita. Näettekö? Se on ennustettu, siitä syystä ihmiset toimivat nykyään sillä tavalla, kuin he toimivat. Te jopa odotatte sitä, koska Raamattu sanoi sen. ”He ovat viimeisinä päivinä väkivaltaisia, ylpeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia, valehtelijoita, vääriä syyttäjiä, hillittömiä, hyvän vihamiehiä; heissä on jumalisuuden ulkokuori, ja he kieltävät sen voiman: sellaisia karta.” Voimmeko me odottaa totuuden jäljittelyä? Varmasti!

³⁴ Kun Mooses meni Egyptiin vapauttamaan Israelin lapsia, vahvistuksenaan vain kädessään oleva sauva, Taivaan Jumala tukeanaan, hän teki ihmeen. Hänen jälkeensä tuli jäljittelijöitä tehden samoin kuin hänkin. Ymmärrättekö? No niin, he tulivat toisena sen jälkeen, kun hän oli ensin tehnyt sen. Sitten tulivat nuo toiset, koska he kopioivat sen, mitä hän teki, jäljitellen alkuperäistä. Me huomaamme sen.

Ja nyt te sanotte, ”No, se oli Mooseksen aikana.”

Mutta tuo sama raamatunpaikka sanoo, että he tulisivat jälleen viimeisinä päivinä. ”Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, samoin tekevät nämä totuuteen nähden mieleltään turmeltuneet.” Näettekö? Jäljittelyä, kaikenlaisia asioita järkyttämään ihmisiä. Ja sitten, jos . . .

³⁵ Tämä ylöstempaus, joka on tapahtumaisillaan, ja kaikki, mikä on Jumalan Sanan mukaista, aina on tulossa jotakin järkyttämään sitä, jos he vain voivat. Se on—se on—se on saatanan päämääränä tehdä niin.

³⁶ Niin kuin tuo veli täällä, sieltä Las Vegasin kokouksesta, sanoi: ”Saatana sanoi, että maailma on hänen valtakuntansa, ja—ja että siellä on hänen päämajansa.”

Minä tiedän, että saatana on tämän maailman jumala. Jokainen kansakunta taivaan alla on hänen hallinnassaan. Täsmälleen. Tämä maailma kuuluu saatanelle, mutta Jeesus on

ottava sen haltuunsa. Hän tarjosi sitä Hänelle eräänä päivänä. Ja Hän kieltäytyi siitä, mutta, Hän sanoi . . . sillä Hän tiesi, että Hän tulisi olemaan sen perijä tulevana aikana.

³⁷ ”Pilkkaaajia.” Viipykäämme vain muutama hetki tuossa sanassa, ennen kuin menemme eteenpäin. Pilkkaaajia!

Minä luin lehteä, noin kaksi viikkoa sitten, Tucsonissa, siitä mitä joku englantilainen Englannista oli sanonut. Se oli lehden otsikoissa, että Herramme Jeesuksen Kristuksen ristiinnaulitseminen oli ainoastaan huijausta Pilatuksen ja Jeesuksen toimesta, että Hän tuli tehdäkseen . . . vain tehdäkseen Itsensä joksikin. Eikä ole mitään keinoa, jolla voisimme osoittaa sen heille vääräksi, koska kaikki Jumalan asiat täytyy vastaanottaa uskossa. Meidän täytyy uskoa se. No, sitten hän kuvaili edelleen, kuinka se saattoi tapahtua.

³⁸ Jokin aika sitten täällä tuossa suuressa kansakunnassa, Lontoossa, Englannissa, paremminkin, missä tuo John Wesley ja Charles, ja monet noista alkuaikojen suurista saarnaajista, Spurgeon ja muut, olivat saarnanneet evankeliumia heinämarkkinoilla ja siellä kaikkialla. He hylkäsivät oman aikansa sanoman, ja katsokaa nyt, mitä he ovat tänä päivänä.

Siellä on veli Williams ja muita tänä iltana. Se on yksi alhaisimmaksi vajonnut kansakunta maailmassa. Minä olen ollut kaikkialla maailmassa, mutta minä en tiedä mitään niin väärää kuin Englanti. Se on . . . Billy Graham on sanonut saman asian. Hänenhän täytyi viedä vaimonsa pois puistoista, koska kaikkea miesten ja naisten välillä tapahtui julkisesti puistoissa. Kun minä olin siellä, minä en ollut koskaan nähnyt mitään mikä järkyttäisi ihmisen sydäntä enempää kuin se, mitä tapahtui Englannissa; jolla oli tilaisuus, ja joka kerran johti maailmaa uskonpuhdistuksessa. Se vain osoittaa, kuinka se voi langeta.

³⁹ Mutta katsokaa, mikä saa sen aikaan, se sanoma, joka meni eteenpäin silloin, englantilaiset koettavat tarjota tuota samaa sanomaa vielä tätäkin päivää varten. Se ei toimi tänään. Se ei toimi. Kuinka . . .

⁴⁰ Mitä jos Mooses olisi tullut, tuonut Nooan sanoman: ”Me rakennamme arkin ja ajelehdimme alas Niiliä”? Se ei olisi toiminut. Eikä myöskään Jeesuksen sanoma olisi toiminut Mooseksen kautta. Eikä myöskään Wesley'n sanoma olisi koskaan toiminut Lutherissa; tai Lutherin Wes- . . . sanoma, päinvastoin.

Ja tänä päivänä, me, meidän viimeinen suuri uskonpuhdistuksemme oli helluntailiike. Ja tänä päivänä me olemme liikkumassa siitä eteenpäin. Eikä helluntailiikkeen sanoma sekoitu Tämän kanssa, koska se on toinen aika. Se kaikki on Jumalan Sanaa, mutta se on rakentumassa. Niin kuin tulevat jalat, kädet, se muodostaa Morsianta ylöstempausta varten. Näettekö? Se—se ei syrjäytä noita ihmisiä siellä aikaisemmin, he

elivät oman Sanomansa mukaan. Ne kaikki tulevat esiin, jotka olivat Morsiamessa.

Aivan niin kuin elämän eteneminen vehnän korressa. Se jättää vehnän, kuoren, mutta itse vehnä kasvaa muotoutuen tuon vehnänjyvän kaltaiseksi, joka putosi maahan.

⁴¹ Jokin aika sitten minä luin erästä kirjaa, jonka joku saksalainen oli kirjoittanut arvostellen. Hän sanoi: ”Kaikista maailman fanaatikoista, William Branham, ylittää jokaisen.” Hän sanoi: ”Hänhän ei ole muuta kuin . . . Hän on—hän on noita. Hän tekee sellaisia asioita.” Katsokaa, tuo mies ei tiedä.

⁴² Ja sitten, tuo mies oli kriitikko. Hän ei edes uskonut Jumalaan. Hän sanoi: ”Sellainen Jumala, joka saattoi pysyä aloillaan pimeänä keskiaikana, pitää kädet ristissä mahansa päällä ja nauraen joukolle kristittyjä; siellä oli äitejä, ja Hänen omia opetuslapsiaan, olettavasti; äitejä pienine lapsineen ja niin edelleen ja antaa leijonien syödä heidät; eikä edes liikauta kättään.” Te näette, miten lihallinen mieli, sivistys ja muu, eivät voi käsittää näkyä?

⁴³ Tuon vehnän jyvän täytyi pudota maahan. Samalla tavoin kuin Jeesuksen täytyi kuolla noustakseen ylös, samoin tuli helluntain seurakunnan pudota. Sen täytyi pudota maahan tuona pimeänä ajanjaksona. Jokaisen vehnän, joka . . . Jokaisen jyvän, joka putoaa maahan, täytyy olla tuossa pimeässä ajassa tuottaakseen kasvun.

Mutta se alkoi orastaa Martti Lutherissa. Kasvaen edelleen Wesley'n kautta. Saavuttaen sitten helluntailiikkeen. Nyt, mennäkseen jälleen jyväksi. Ja nyt nuo kirkkokunnalliset järjestelmät, jotka he ovat jättäneet jälkeensä, ne ovat korsia, siinä kaikki. Ne on tarkoitettu poltettaviksi, nuo kirkkokunnalliset järjestelmät. Mutta todellinen vehnänjyvä, joka tuli esiin jokaisesta uskonpuhdistuksesta, temmataan ylös Morsiamessa. Ne kaikki yhdessä muodostavat Morsiamen.

⁴⁴ No niin, me huomaamme, kuinka Englannissa, he jäljittelivät ristiinnaulitsemisen, jokin aika sitten, joukko noita ihmisiä, pitkine . . . lapsia pitkine hiuksineen ja niin edelleen, ja huudellen, kutsuen Jeesusta ”isukiksi” ja kaikkea sellaista. Sellaista törkyä!

⁴⁵ Nyt te sanotte: ”Se on Lontoossa, Englannissa.”

Katsokaapa, mitä oli lehdissä viime viikolla täällä Amerikassa. Joku suuri jumaluusopin tohtori, jostakin hienosta koulusta, sanoi, että ristiinnaulitseminen oli huijausta. Hän sanoi, että: ”Jeesus vain teeskenteli siinä; että Hän oli juonut tuota lemменmarjajuomaa.”

Ja me löydämme sen 1. Mooseksen kirjasta, missä siitä puhutaan. Se on jonkinlainen marihuanan kaltainen kasvi tai sellainen. Sitä tavataan siellä Itämailla. Ja jos te juotte sitä,

se saa teidät nukkumaan. Ehkä... Ja te olette niin kuin te olisitte kuollut, lyhyhistynyt, kaikkea sitä, kahden tai kolmen päivän ajan.

⁴⁶ Hän sanoi: ”Kun he antoivat Jeesukselle hapanviiniä ja sappea, oli täysin mahdollista, että se oli tuota lemменmarjajuomaa. Ja kun he tekivät sen, he antoivat sitä Hänelle, ja Hän lyhyhistyi aivan kuin olisi kuollut. He laittoivat Hänet hautaan, ja he asettivat Hänet sinne. Kahden tai kolmen päivän kuluttua, varmasti, kun he palasivat, Hän oli silloin jälleen hereillä, Hän oli kunnossa.” Hän sanoi: ”Hän meni Intiaan ja kuoli jossakin, tavallisen kuoleman, koettaen tekaista uskonnon.”

Ensinnäkin tuo arvostelija, mikä ihmisiä vaivaa? Katsokaahan, se on vain tämä aika, jossa me elämme, pilkkaajia, katsokaahan, profetian täyttymisen aika.

⁴⁷ Jumala antoi osan Sanastaan jokaiselle ajanjaksolle, ja jokaisen noista ajanjaksoista täytyi tuoda se julki. Hän myös ennalta määräsi miehiä tuolle ajalle täyttämään tuon Sanan. Joka kerta, kun Hän antoi Sanansa, antoi Hän myös miehen sitä varten. Kun Hän ennaltamääräsi Mooseksen ajan, Hän myös määräsi Mooseksen sinne. Kun Hän määräsi ajan Jumalan Pojan syntymälle, määräsi Hän myös Hänet sinne. Jokaisena ajanjaksona Hän on valinnut miehensä, ennaltamäärättyinä, niin kuin Raamattu sanoi. Ei mikään... .

⁴⁸ Jos Jumala on ääretön, kaikkivaltias, kaikki voimainen, kaikkialla läsnä oleva, kaikkitietävä, silloinhan Hän tiesi kaiken alusta lähtien. Joten, Hän tiesi. Mikään ei ole poissa järjestyksestä. Me vain ajattelemme niin olevan. Kaikki on kohdallaan. Katsokaa Hänen Sanaansa ja nähkää, mitä Hän on tekemässä, silloin meillä tulee olemaan ymmärrystä.

⁴⁹ No niin, ajatelkaapa. Ensinnäkin, jos tuo saarnaaja olisi ajatellut sitä, että kun he laittoivat tuon hapanviinin ja saven Hänen suuhunsa, sylki Hän sen ulos. Hän ei ensinnäkään ottanut sitä. Näettekö? Pilkkaajia vain nousee esiin! Toisekseen, kuinka tämä Jeesus Nasaretilainen, kuinka Hänen elämänsä sopi jokaiseen Vanhan Testamentin profetiaan? Kuinka niin saattoi olla? Niin ei olisi voinut olla ilman, että se oli Jumalan ennalta määräämää. Hänen elämänsä sopi jokaiseen Vanhan testamentin profetiaan. Toisekseen, jos nuo Hänen opetuslapsensa olisivat teeskennelleet Hänen suhteensa tuolla tavalla, niin miksi jokainen heistä kuoli marttyyrikuoleman? Ja jopa apostoli Pietari sanoi, ”Kääntäkää minut pää alaspäin. Minä en ole arvollinen kuolemaan samalla tavalla kuin Hän.” Kuinka he ottivat Andreaksen ja käänsivät hänet sivuttain ristillä. Heistä jokainen sinetöi todistuksensa omalla verellään. He uskoivat Häneen ja rakastivat Häntä, ja antoivat elämänsä Hänen vuokseen. Jos Hän oli petkuttaja, kuinka he milloinkaan

olisivat tehneet sen? Näettekö? Sen hengellinen sovellus, ihmiset eivät käsitä sitä.

⁵⁰ Täällä oli suuri mies, jokin aika sitten, joku suuri rabbi, joka kirjoitti, että: ”Mooses, mennessään Punaisen meren läpi,” hän sanoi: ”se ei varsinaisesti ollut vettä. Vedet eivät koskaan jakaantuneet.” Hän sanoi: ”Mitä se oli, oli se, että siellä Kuolleen meren toisessa päässä oli kaisloja. Ja hän kulki niiden vesikaislojen ylitse, vesikaislojen. Siellä ei ollut vettä. Vain joukko kaisloja, kaislameri, jonka läpi he vaelsivat.” Ja monet kirkonmiehet uskovat sen, he, ja hyväksyvät sen.

⁵¹ Täällä jokin aika sitten, kun tuo ensimmäinen astronautti meni ylös, hän tuli takaisin eikä hän ollut nähnyt mitään Jumalasta. Se jopa käännäytti joitakin saarnaajia. He ajattelivat, että Jumala eläisi jossakin siellä ylhäällä, sadan viidenkymmenen mailin korkeudessa.

⁵² Oi voi, sivistys ja tämän maailman viisaus on muuttanut seurakunnan kimpuksi tuoksukkeja! Sen koulutus, opetusjärjestelmät, tiede ja sivistys ovat pahalaisesta. Se on pahalaisen sivilisaatio. Raamattu sanoi niin.

Ja meidän sivilisaatiomme, joka on tuleva, sillä ei ole mitään tekemistä tämän sivilisaation kanssa, ei ollenkaan. Siinä ei ole mukana mitään siitä, ei ollenkaan. Siellä on oleva erilainen sivistys, kuin tämä sivistys ja tämä tieteellinen maailma, joka meillä on. Mitä enemmän tiedettä, mitä tieteellisemmiksi me tulemme, sitä lähemmäksi me menemme kuolemaa, kuolettavia ansoja ja muuta. Tuossa uudessa sivistyksessä, siellä ei tule olemaan kuolemaa, ei sairautta, surua, murhetta eikä kipua. Näettekö? Mitään niistä ei tule olemaan siellä. Niinpä tämän sivistyksen täytyy tulla tuhotuksi, koska se on pahalaisesta.

⁵³ Me huomaamme, että 1. Mooseksen kirjan 4. luvussa, että Kainin jälkeläiset aloittivat sivistyksen, rakentaen kyliä ja kaupunkeja ja niin edelleen ja musiikki-instrumentteja, ja kehittyivät tieteessä. Ja ihmiset joutuivat yhä kauemmaksi Jumalasta, ollen kuitenkin uskonnollisia. Mutta kun Seetin jälkeläiset tulivat, he alkoivat huutaa avukseen Herran nimeä.

Oi, millaista oveluutta!

⁵⁴ Minä en ole täällä loukatakseni kenenkään tunteita, puhuakseni jostakin seurakunnasta. Ja jos te olette täällä ja kuulutte tähän seurakuntaan, minä en sano tätä loukatakseni teidän tunteitanne; koska siellä on aivan yhtä monta hyvää ihmistä, kuin on muissakin seurakunnissa. Mutta minä luin viime viikolla Shreveportissa lausunnon, jonka katolinen kirkko oli antanut.

Ja me näemme heidän kaikkien tulevan yhteen tuossa suuressa ekumeenisessa kirkolliskokouksessa ja niin edelleen, täyttären tarkalleen sen, mitä Raamattu sanoo heidän tekevän. Aivan tarkalleen.

⁵⁵ No niin, me huomaamme heidän sanoneen: ”Raamattuhan. . . ” Jotkut protestanteista haluavat pitää kiinni tuosta Raamatusta. ”No” he sanoivat: ”Raamattu ei ole mitään muuta kuin kirja, seurakunnan historia, eikä heillä ole ollut sitä kirjallisuutena ennen kuin vasta kaksisataaviisikymmentä vuotta sitten. Se on aina ollut seurakunta.” He sanoivat, ”Se oli seurakunta eikä Raamattu, ja Raamattu on vain historiankirja siitä, mitä seurakunta teki.” Mikä ovela valhe se onkaan! Meillähän on ollut Raamattu kolmetuhatta vuotta. Vanha testamentti oli ollut kirjoitettuna kirjana satoja ja satoja vuosia ennen Kristuksen syntymää. Tämä on vain pahalaisen ovela juttu!

⁵⁶ Ja me huomaamme tänä aikana, kun tämä suuri halveksiminen ja Raamatun pilkkaaminen, ja kun se koetetaan syrjäyttää, Jumalan täytyy tuomita seurakunta jonkin kautta. Hän ei voi olla vain. . .

He eivät voi vain tulla tällä kadulla ja pidättää minua ja sanoa, että minä ajoin kolmekymmentä mailia tunnissa kahdenkymmenen mailin rajoitusalueella, jollei siellä ole jotakin, joka kertoo minulle, että saan ajaa vain kaksikymmentä mailia tunnissa. Sen täytyy olla siellä.

Ja Jumala tulee tuomitsemaan seurakunnan, tulee tuomitsemaan ihmiset, jonakin päivänä. Me tiedämme sen. Tuomio on tulossa. Niinpä jos Hän tuomitsee sen katolisen kirkon kautta, niin minkä katolisen kirkon? Jos Hän tuomitsee sen metodistien mukaan, baptistit ovat kadotettuja. Jos Hän tuomitsee sen ykseysopin mukaan, silloin kakseuden kannattajat ovat kadotettuja. Näettekö? Minkä mukaan Hän on tuomitseva sen? Hän sanoi tuomitsevansa sen Kristuksen mukaan, ja Kristus on Sana. Niinpä se on Jumalan Sana, jonka mukaan Jumala tuomitsee. ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Näettekö? Joten, Hän on tuomitseva sen Sanansa mukaan.

⁵⁷ Ja nyt me huomaamme, että tänä aikana, kun he koettavat syrjäyttää Raamatun (”Kelpuuttakaa seurakunta!” Raamattu; sitä ei haluta. ”Seurakunta!”) niin että he voivat tehdä millaisen tahansa uskontunnustuksen tai mitä tahansa ja vaeltaa sen mukaan.

⁵⁸ No, niin kuin puhuin jokin aika sitten Shreveportissa. Ehtoollisella, kun he tappoivat tuon uhrikaritsan, siellä ”ei saanut olla mitään hapanta heidän keskellään, koko seitsemän päivän aikana,” ei mitään hapanta, ei hapanta leipää. Kaiken täytyi olla happamatonta. Se esitti seitsemää seurakunnan ajanjaksoa, jotka meillä täällä on kirjana, ja siellä ei ole mitään hapanta. Mitä? Siihen on sekoitettu jotakin. Ja me sekoitamme uskontunnustuksen ja kirkkokunnan, kaikkea muuta, Sanan

kanssa, ja koetamme silti kutsua sitä Sanaksi. ”Mitään hapanta ei saanut olla koko seitsemään päivään.”

⁵⁹ Ja jopa se, mitä tänään syötiin, alkää yrittäkö säilyttää sitä huomista varten. ”Polttakaa se tulella, ennen aamunkoittoa,” sillä silloin on uusi sanoma tulossa esiin, ja uusi asia. Katsokaahan, koettaa säilyttää sitä, mutta se on ollut seurakunnan asenne. Herätys tulee, ja ensimmäinen asia, minkä te tiedätte, noin kolmessa vuodessa, he perustavat siitä organisaation. Kirkkokunta alkaa, organisaatio.

Mutta oletteko te huomanneet? Tätä on jatkunut nyt kaksikymmentä vuotta, eikä ole mitään organisaatiota. Eikä koskaan tule olemaan. Tämä on loppu. Vehnä on tullut jälleen takaisin vehnäksi. Vehnä on tullut takaisin jyväänsä. Kuori on vetäytynyt pois sen päältä. Ja vehnän täytyy olla vielä Pojan läsnäolossa kypsäksien.

⁶⁰ Eikö olekin erikoinen asia, tuo, jokin aika sitten, Itärannikolla tapahtunut pimennys? He eivät voineet ymmärtää sitä. Texas pimeni viime viikolla. He eivät voi ymmärtää sitä. Ettekö te käsität, että se on merkki? Ettekö te tiedä, että kansakunnat ovat sortumassa? Israel on kotimaassaan. Ja nämä merkit osoittavat, että me olemme lopussa. Samaan aikaan pimenee, ettekö te tiedä, että se on merkki jonka profeetta sanoi? Kyllä. ”Mutta illalla on oleva valo,” että siellä tulee näkyviin valo illalla, kun tapahtuu pimennyksiä ja muita asioita niin kuin nyt.

⁶¹ Katsokaa vain, kuinka se pimentyi. Paavi tuli juuri tänne.

Muistattehan rukoushuoneessamme, kun ne... Teillä on ääninauhoja. Luulisin, että te kaikki hankitte ne. Kuinka Herra tuona päivänä osoitti rukoushuoneella aivan tarkalleen, missä nuo seurakunnan ajanjaksot tulisivat olemaan, ja millä tavalla ne tulisivat olemaan! Minä olin piirtänyt ne siellä taululle, nuo seurakunnan ajanjaksot, jotka te näette piirrettynä täällä kirjassa. Ja eikö Pyhä Henki tullutkin alas suurena tulipatsaana ja mennyt suoraan sinne taakse seinälle ja piirtänyt ne itse, kolmen- tai neljänsadan ihmisen istuessa, katsellessa Sitä!

Ja juuri kun paavi aloitti vierailunsa, kuu jostakin syystä pimeni. Ja he ottivat valokuvansa samalla tavalla, kuin siellä puhujalavalla oli piirrettynä. Nyt hän on tehnyt matkansa tänne kolmantenatoista, ja kävellyt kolmetoista askelta, antanut ehtoollista kolmelletoista, kansakunnalle joka on numero kolmetoista, ja pimennyksiä sattuu kaikkialla. Ettekö te näe missä me olemme? Me olemme lopun ajassa.

⁶² ”Pilkkaaajia on nouseva esiin viimeisinä päivinä, sanoen: ’Eihän mikään ole muuttunut siitä, mitä silloin oli, kun isämme nukkuivat pois.’”

Mutta kun te näette tämän kaiken alkavan tapahtua, nostakaa pääanne, valmistautukaa. Jotakin saattaa tapahtua milloin tahansa, Kristus tulee noutamaan seurakuntaansa.

⁶³ No niin, he eivät usko sitä, koska se on... se on... He, heidän pitäi-... He eivät ymmärrä, että he ovat ne, jotka täyttävät kirjoitukset. Ihmiset eivät todellakaan ymmärrä, että tekemällä näitä asioita ja sanomalla näitä asioita, he täyttävät Kirjoitukset.

Kuinka vähän tiesikään Kaifas, ylipappi, ja kaikki nuo papit tuona päivänä, jotka pilkkasivat ja tekivät pilaa Hänestä, he eivät tienneet, että juuri se Jumala, josta he lauloivat: ”Jumalani, miksi Sinä hylkäsit minut?” Psalmi 22, ”Minun käteni ja jalkani he lävistivät.” He lauloivat sitä temppelessä, ja Hän oli siellä ristillä kuolemassa. Vähänpä he tiesivät, että he itse olivat tekemässä sitä. Jeesus jopa rukoili: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä he tekevät.” Sillä heidän oli itse asiassa ennustettu, Kirjoituksissa, olevan sokeita.

⁶⁴ Tiesittekö te, että protestanttisten ja katolisten seurakuntien on ennustettu lopun aikana olevan sokeita, sama asia, Kirjoituksiin nähden, Kristus ulkopuolella, koettaen päästä sisälle? ”Sillä sinä sanot: ’Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse;’ etkö sinä tiedä, että sinä olet viheliäinen, köyhä, kurja, alaston ja sokea, etkä tiedä sitä.” Ilmestyskirja 3. Siinä se on, jälleen takaisin sokeuteen, tallaten jalkoihinsa Jumalan asiat, ikään kuin (ne) se ei merkitsisi heille mitään, pilkaten ja tehden pilaa siitä. Se on se, mitä Raamattu sanoi.

⁶⁵ Mutta Seurakunnalle, Morsiamelle, ylöstempaus on hänelle ilmestys. Se paljastetaan hänelle. Se, tuo ilmestys, todellinen Kristuksen Morsian on odottava tuota ylöstempauksen ilmestystä.

⁶⁶ No niin, se on ilmestys, sillä ilmestys on usko. Teillä ei voi olla ilmestystä ilman, että se on uskoa. Usko on ilmestys, koska se on jotakin, mikä on paljastettu teille. Usko on ilmestys. Usko on jotakin, mikä on paljastettu teille, niin kuin se oli Aabrahamille, joka saattoi kutsua kaikkea sitä, mikä oli vastoin sitä, mikä oli hänelle paljastettu, ikään kuin se ei olisi ollut niin. Nyt, usko, se on se, mitä usko on, ilmestys Jumalasta. Seurakunta on rakennettu ilmestykselle, tuo koko täysilukuinen ruumis.

⁶⁷ Täällä muutama viikko sitten, minä puhuin erälle hienolle baptistisaarnaajalle. Hän tuli keskustelemaan kanssani. Hän sanoi: ”Minä pidän sinusta ihmisenä, mutta,” hän sanoi: ”sinä olet aivan sekaisin.”

Minä sanoin: ”Sitten minä rukoilen, että sinä autat minua ojentautumaan.” (hän sanoi . . .) ”Kirjoitusten kanssa,”

Hän sanoi: ”Me emme koskaan voi, veli Branham, saada näitä asioita järjestykseen ennen kuin me saamme kaiken sana sanalta, ja sanalta, täsmälleen kreikankielen mukaan ja niin edelleen.”

⁶⁸ Minä sanoin: ”Hyvä herra, pitäisihän sinun tietää.” Minä sanoin: ”Jopa Nikean kirkolliskokouksessa, jo niin kauan

sitten, kolmesataa vuotta Kristuksen kuoleman jälkeen, he yhä kiistelivät siitä, kuka kreikkalainen oppinut oli oikeassa. Te voitte tietää. Se on ilmestys, tuo koko asia. On il- . . . ”

Hän sanoi: ”Minä en voi hyväksyä ilmestystä.”

Minä sanoin: ”Kuinka sinä sitten voit vastaanottaa Kristuksen?”

Hän sanoi: ”Raamattuhan sanoo: ’Joka uskoo, on . . . Jeesukseen Kristukseen, sillä on iankaikkinen Elämä.’”

⁶⁹ Minä sanoin: ”Se on totta. Siellä myöskin sanotaan, ettei kukaan voi kutsua Jeesusta Kristukseksi muutoin kuin Pyhän Hengen ilmestyksen kautta, joka on paljastanut sen hänelle.” Näettekö? Siinä näette, jälleen suoraan takaisin siihen, se johtaa suoraan takaisin ilmestykseen. Sen täytyy tulla paljastetuksi, Raamatussa.

⁷⁰ Kainilla ja Aabelilla ei ollut Raamattua luettavanaan, mutta se paljastettiin Aabelille, uskon kautta, joka on ilmestys. Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Minkä tähden Jumala todisti, että hän oli vanhurskas.

Kun Jeesus kysyi täällä Matteus 16:17 ja 18. Meillä ei ole aikaa lukea sitä, mutta jos haluatte merkitä sen muistiin. Hän sanoi: ”Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?”

”Yksi heistä sanoi, että Sinä olet ’Mooses, Elias tai joku heistä.’”

Hän sanoi: ”Mutta kenen te sanotte minun olevan?”

⁷¹ Hän sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

⁷² Hän sanoi: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä liha ja veri ei ole sitä sinulle ilmoittanut. Minun Isäni, joka on taivaassa, on ilmoittanut Tämän sinulle. Tälle kalliolle,” hengelliselle ilmestykselle siitä, kuka Jumala on, kuka Jeesus on. Ja Hän on ilmestys Jumalasta, Jumala lihaksi tulleen ja paljastettuna maailmalle.

”Hän oli maailmassa. Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsensä kanssa, paljastaen, mitä Jumala oli, lihan ruumiissa.”

”Sinä olet Kristus, Voideltu, Jumalan Poika.”

⁷³ Hän sanoi: ”Liha ja veri eivät koskaan paljastaneet tätä sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaassa, on paljastanut tämän sinulle. Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, Sanan ilmestykselle omassa ajanjakossaan. Minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.”

⁷⁴ Ilmestyskirja on Raamatun viimeinen kirja. Se on sinetöity uskosta osattomille. Siellä Raamattu sanoo 22. luvussa: ”Joka ottaa Siitä pois yhden Sanan tai lisää Siihen yhden sanan, häneltä Minä otan pois hänen osansa Elämän Kirjaan.” Me huomaamme, että silloin, se oli kokonaan annettu uskovaisille.

Ja se avaa Ilmestyskirjan ja paljastaa, kuka tämän koko Kirjan Kirjoittaja on. ”Hän on näöltään Alfa ja Omega,” l. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan, Jeesus Kristus täysin sama, kaiken aikaa. Ja paljastaa Hänen täydellisen salaisuutensa itsestään, ja Hänen suunnitelmansa seurakunnan ajanjaksojaan varten, jotka tulevat olemaan, ja jotka oli sinetöity sinne seitsemällä sinetillä.

⁷⁵ No niin, tuo kirja oli kirjoitettu, mutta sitten, muistakaa, se oli sinetöity seitsemällä sinetillä. Ja näitä seitsemää sinettiä ei tullut avata (Ilmestyskirja 10) ennen kuin viimeisen maallisen enkelin ääni maan päällä kuuluisi, Ilmestyskirja 10:7. Näettekö? ”Ja niinä päivinä, jolloin viimeisen enkelin Sanoma kuuluu, seitsemännen enkelin, Jumalan salaisuus käy täytäntöön tuossa ajassa.” Se, ja se on se aika, jossa me elämme.

⁷⁶ Me kaikki tiedämme elävämme Laodikean ajassa. Sen jälkeen ei ole enää tuleva mitään ajanjaksoa. Ei voi tulla. Niinpä me elämme Laodikean ajassa. Ja nämä seitsemän sinettiä, joilla tuo kirja on suljettu, ovat salaisuus ihmisille, ja ne tullaan avaamaan tuona aikana. Se on se, mitä Hän lupasi. No niin, siinä ei tule olemaan mitään Sanan ulkopuolelta, koska te ette voi lisätä Sanaan tai ottaa pois Sanasta. Sen täytyy aina pysyä Sanana. Mutta ilmestyksen tulee paljastaa totuus siitä, mitä se on, sovittaen sen yhteen muiden Kirjoitusten kanssa. Ja sitten Jumala vahvistaa sen Totuudeksi. Näettekö?

⁷⁷ Jumala ei tarvitse mitään selittäjää. Hän on oma selittäjänsä. Hän selittää kaiken toteuttamalla ne asiat, jotka Hän sanoi tulevan tapahtumaan. Niin kuin alussa, Hän sanoi: ”Tulkoon valkeus,” ja valkeus tuli. Se ei tarvitse mitään selitystä. Se vahvistettiin.

⁷⁸ Nyt Hän lupasi tiettyjä asioita näille viimeisille päiville, Kirjoituksissa. No, siinä se oli.

Tällä tavalla Jeesus oli Jumalan Poika. Hän lupasi lähettää Hänet. Kun Hän oli omana aikanaan täällä maan päällä eivätkä ihmiset voineet uskoa Häneen, Hän sanoi: ”Tutkikaa Kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne ovat ne, jotka todistavat Minusta. Jos Minä en tee Isäni tekoja, niin älkää uskoko Minua. Mutta jos te ette voi usko Minua, uskokaa niitä tekoja, joita Minä teen, sillä ne todistavat, kuka Minä olen.”

⁷⁹ No niin, sitten Wesley'n aikana, ne teot, joita hän teki, todistivat, kuka hän oli.

Lutherin aikana uskonpuhdistuksessa, varmastihan, se osoitti, kuka hän oli.

⁸⁰ Helluntailiikkeen aikana, asetettaessa lahjat takaisin, lahjojen ennalleen asettaminen, kielilläpuhuminen ja riivaajien ulos ajaminen, ja lahjat, nehän todistivat. Se ei ole mikään vitsi. Ihmiset sanoivat, kun se alussa tuli esiin. . . Minä luin kirjoja helluntailiikkeen historiasta. He sanoivat: ”Se ei voi

kestää kauan. Se on palava loppuun.” Se palaa vieläkin. Miksi? Koska te ette voi koskaan sammuttaa sitä. Jumala sanoi, että se tulisi olemaan siellä. Se on osa Sanaa, ettekä tekään voi sammuttaa sitä.

Ja sitten kun Morsianta kutsutaan ulos, kuinka te voisitte sammuttaa sen? Se on ilmestys siitä, kuinka Sanan julkituleminen on tullut todeksi. Ja me elämme tuossa ajassa; ylistys Jumalalle; Ilmestys Hänen itsensä salaisuudesta.

⁸¹ No niin, ylöstempaus on ainoastaan . . . Tämä ylöstempaus, josta me puhumme, on ainoastaan Morsiamelle. Muistakaa, Raamattu sanoi, ”Ja muut kuolleet eivät vironneet eloon ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet.” Tämä suuri ylöstempaus! Jos ei ole ylöstempausta, ystävät, missä me silloin olemme? Mitä me teemme? Missä ajassa me elämme? Mitä lupauksia meillä on? Ylöstempaus tulee tapahtumaan. Raamattu sanoo, että niin tulee olemaan. Ja se on oleva ainoastaan valituille, tuolle valitulle rouvalle, Morsiamelle tässä ajassa, joka on vedetty ulos, Seurakunnalle.

⁸² Itse tuo sana *seurakunta*, tarkoittaa ”uloskutsuttua”. Niin kuin Mooses kutsui kansakunnan ulos kansakunnasta, Pyhä Henki kutsuu Morsianta ulos seurakunnasta; Seurakunnan ulos seurakunnasta; jäseniä jokaisesta kirkkokunnasta, muodostaen Morsiamen, Morsiuspuun. Se on ääninauhalla, *Morsiuspuu*. Morsian tullen ulos, kutsuttuna, ja se on se mikä . . . Morsiuspuu on, Morsian, oikeastaan, on se, joka tulee olemaan ylöstempauksessa; se, ainoastaan, ei muuta kuin Morsian, valitut, jotka Jumala on edeltä tiennyt alusta lähtien, Isän hengelliset geenit.

Sallikaa minun pysähtyä tähän hetkeksi. Ja minä tulen hermostuneeksi, kun ajattelen, että minä pidättelen, pidättelen teitä täällä liian kauan.

⁸³ Mutta huomatkaa, katsokaa, jokainen teistä. Tiedätekö te, että vuosia ennen kuin te synnyitte, te olitte isässänne geeninä? Se on totta. Alkio, siemen, oli teidän isässänne; se tulee miehestä, ei naisesta. Näettekö? Nainen valmistaa munasolun, kasvualustan. Mutta alkio tulee is- . . . No niin, sanokaamme, isässäni . . .

⁸⁴ Tai, minun poikani, joka istuu täällä, kun minä olin kuusitoistavuotias, poikani oli minussa. Minä en tuntenut häntä, mutta hän oli siellä. No niin, tuon kasvualustan kautta, pyhän avioliiton kautta, hän tulee minun kuvakseni. Minä tunnen hänet. Minä voin olla yhteydessä hänen kanssaan. Ja hän tuli juuri silloin, kun oli oikea aika.

⁸⁵ No niin, samoin olitte te, jos teillä on Iankaikkinen Elämä, te olitte . . . Jumalassa ennen kuin maailmaa olikaan. Sinä olet osa, Jumalan poika, Jumalan ominaisuus. Hän tiesi juuri sen ajan, jolloin sinä tulisit. Hän ennalta määräsi sinut

tuohon aikaan, ottamaan tuon paikan, eikä kukaan toinen voi ottaa sitä; riippumatta siitä, kuinka paljon jäljittelyä tai muuta. Sinun täytyy olla siellä, koska Hän tiesi, että sinä olisit siellä. Nyt te olette tulleet julkituoduiksi. Nyt te voitte olla yhteydessä Hänen kanssaan, ja se on se, mitä Hän haluaa. Hän kaipaa yhteyttä, tullakseen palvotuksi. Mutta jos sinun elämäsi ei ollut... aina ollut Jumalan ominaisuutena, sinä olet vain kristillisyyden jäljitelmä. Näettekö? Heitä tulee olemaan miljoonia ja miljardeja, he ovat vain kristillisyyden jäljittelijöitä.

⁸⁶ Eräs huomio, jonka tein aivan hiljattain. Katselin veli Demos Shakariania siellä, kun he risteyttivät karjaa, katselin koeputkia ja niin edelleen, jotka tohtorit olivat ottaneet käsiteltäviksi, ja katselin näitä asioita.

⁸⁷ Uroksen todellisessa purkautumisessa, noin miljoona siementä tulee uroksesta joka kerta. Ja noin miljoona munasolua tulee naaraasta samaan aikaan. Mutta tiesittekö te, että kaikista noista pienistä siemenistä, jotka liikkuvat ympäriinsä, miljoonasta niitä, vain yksi on määrätty elämään, ja ainoastaan yksi munasolu on hedelmällinen? Ja tuo pieni siemen ryömiä siellä kaikkien muiden pienten siementen ohi, kaikkien pienten siementen yli, jotka näyttävät aivan samanlaiselta kuin se ja tulee yli *tuon* ja tulee *tänne*, ja löytää tuon hedelmällisen munasolun ja menee siihen. Ja sitten kaikki loput niistä kuolevat. Kun puhutaan neitseestä syntymisestä, oi, sehän ei ole läheskään niin salaperäistä kuin luonnollinen syntymä, kuinka se on säädetty, Jumalan ennalta määräämänä!

⁸⁸ Nyt alussa, kauan sitten, monia vuosia ennen kuin aikaa oli, sinä, jos sinä olet uudestisyntynyt kristitty, tänä iltana, sinä olit silloin Jumalassa, Isässäsi. Tästä syystä, kun sinä tulet tähän elämään ja tunnustat kristinuskon, no, kaikki on mennyt väärin, sinä olet ihmetellyt miksi *tämä* on näin, ja kaikki *tämä*. Se, sinä olet ihmetellyt sitä. Mutta eräänä päivänä, Jokin kosketti sinua. Mitä se oli? Tuo Elämä, joka oli siellä, alusta lähtien. Ja jos se...

⁸⁹ Niin kuin pieni tarinani kotkasta, löytäen sen, kuinka sen emo löysi tuon kotkan. Te olette kuulleet minun saarnaavan siitä, kuinka eräs kanaemo hautoi allaan tuon pienen kotkanpojan. Mutta kanaemo, sen tapa ruokkia noita—noita kananpoikia, tuo pieni kotka ei voinut sietää sitä, koska se ei ollut kananpoika alun pitäenkään. Kuitenkin se oli tuossa kanatarhassa kananpoikien kanssa, ja seurasi kananpoikia. Mutta kanaemo kuopi kanatarhaa ja muuta, eikä pikku kotka voinut sietää sitä. Mutta joka kerta kun kanaemo kotkotti ja kaikkea sitä, kaikki pienet kananpojat menivät, joten niin sekin meni. Mutta eräänä päivänä...

⁹⁰ Sen emo tiesi, että se oli muninut kaksi munaa, eikä yhtä. Siellä täytyisi olla toinen, jossakin. Se lähti etsimään sitä,

lentäen ympäriinsä, kaarrellen. Lopulta se tuli kanatarhan ylle, ja se löysi poikasensa, ja se huusi tälle. Se oli ääni, josta, tuo kotkanpoika huomasi, että se oli se asia, joka miellytti. Tämä oli sitä, mitä se etsi, ymmärrättekö, ja se käsitti, ettei se ollut kananpoika. Se oli kotka.

Ja näin on jokaisen uudestisyntyneen kristityn laita, kun te tulette. Minä en välitä siitä, kuinka moniin kirkkokuntiin te olette liittyneet, kuinka monta nimeä, te olette laittaneet nimenne kirjoihin ja muuta, kun tuo todellinen Jumalan Sana on vahvistettu ja osoitettu todeksi teidän edessänne tuolla tavalla, te huomaatte juuri siinä, että te olette kotkia. Koska, kaikki tämä kanojen kotkotus, ”Liitytkää tähän ja liitytkää tuohon, ja menkää tähän suuntan ja tuohon suuntaan,” se on hölynpölyä. Alkuperäistä on lisätä Sana Sanaan.

⁹¹ Kun siemensolu tulee naisen kohtuun, siitä ei tule... Te, teistä ei tullut inhimillistä solua isästänne, ja että sitten seuraavaksi teihin tulisi koiran solu, ja sitten seuraava kissasta, sitä seuraava kanasta. Ne olivat kaikki inhimillisiä soluja.

Ja Jeesuksen Kristuksen Ruumis, Morsian, on oleva osa Hänen Ruumistaan. Joka on... Hän oli Sana, ja Morsiamen täytyy olla Sana; Sana lisättyinä Sanaan, lisättyinä Sanaan. Lutherin vanhurskauttaminen, Wesley'n pyhitys, helluntailaisten Pyhän Hengen kaste, lahjojen ennalleen asettaminen, ja kaikki muukin siitä, mitä siihen kuuluu. Näettekö? Sen täytyy olla Sana Sanan päälle, solu solun päälle, Elämä Elämän päälle, tuomaan esiin Herran Jeesuksen Kristuksen Morsiamen koko olemus. No niin, muistakaa, että te olitte jokin ominaisuus.

⁹² Ja nyt, pääasia on se, kun olemme saaneet selville nämä asiat, että Kristus on tulossa Morsiantaan varten, niin kuinka me pääsemme tuohon Morsiameen? Siitä on kysymys.

Monet sanovat: ”Liitytkää meidän seurakuntaamme.” Yksi heistä haluaa tietynlaisen kasteen. Yksi haluaa tehdä *tätä* tai *tuota*. Yksi sanoi: ”Teidän täytyy puhua kielillä tai teillä ei ole sitä.” Toinen sanoi: ”Teidän ei tarvitse puhua kielillä.” *Tämä* sanoo: ”Teidän täytyy tanssia Hengessä.” *Tämä* sanoo: ”Teidän täytyy huutaa.” *Tämä*: ”Saada tunne.” Se kaikki on oikein, ja sitten kuitenkin, se kaikki on väärin.

Kuinka voisi mies, joka on... tai nainen, tai Jumalan lapsi, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, kieltää Jumalan Sanan? Kun Jumala itse selittää sen ja sanoo: ”Tämä on se. Minä lupasin sen. Tässä se on,” osoittaen sen niin selvästi kuin se voidaan. Katsokaahan, heidän täytyy nähdä se. Ymmärrättekö? Kuinka Kristus voisi kieltää oman Sanansa? Ja jos Kristus on teissä, Se ei voi kieltää omaa Sanaansa.

⁹³ Kuinka me sitten pääsemme tähän Ruumiiseen? Ensimmäinen Korinttolaiskirje 12: ”Yhden Hengen kautta

meidät kaikki on kastettu tähän Ruumiiseen, yhden Pyhän Hengen kasteen kautta.” Se, jos te haluatte merkitä sen muistiin, se on Ensimmäinen Korinttolaiskirje 12:13. ”Ja yhden Hengen kautta meidät kaikki on kastettu.” Ja Henki on Kristuksen Elämä. Onko se totta? Kristuksen Elämä! Ja minkä tahansa siemenen elämä. . . Joka, Hän oli Sanan siemen, tuo tuon siemenen elämään. Käsitättekö te sen? Jos tuo—jos tuo Elämä on siemenessä, ja tämä Pyhän Hengen kaste tulee sen ylle, sen täytyy tuoda tuo siemen elämään.

⁹⁴ Kuten kerroin teille, täällä Phoenixissä, jokin aika sitten. Keskustelin veli John Sharritin kanssa. Minä olin siellä, ja hän näytti minulle erään puun, sitruspuun. Hän—hän kasvatti paljon sitrushedelmiä. Ja hän näytti minulle yhden puun, siinä oli kahdeksaa tai yhdeksää erilaista hedelmää. Ja minä sanoin: ”Veli Sharrit, millainen puu se on?”

Hän sanoi: ”Appelsiinipuu.”

Minä sanoin: ”Miksi siinä on sitruunoita, tangeriineja, tangeloita ja greippejä?”

Hän sanoi: ”Ne ovat kaikki sitrushedelmiä. Ne on oksastettu.”

”Ai,” minä sanoin: ”Minä ymmärrän. No niin, ensi vuonna siinä on vain appelsiineja kosk. . . ”

⁹⁵ ”Oi, ei. Jokainen puu kantaa omaansa. Jokainen oksa kantaa omaa hedelmäänsä.”

⁹⁶ Monet teistä hedelmän viljelijöistä tiedätte sen täällä sitruslaaksossa. Kukin tuottaa omaansa. Kun pistätte sitruunan oksan appelsiinipuuhun, se kantaa sitruunoita, koska se on sitrushedelmän luonto. Kuitenkaan, se ei kannaa alkuperäistä hedelmää.

Ja tämä on se, mitä me olemme tehneet. Me olemme oksastaneet, tuoneet sisälle uskontunnustuksia ja niin edespäin ja oksastaneet niistä jokaisen, Tänne. Kuinka voisivat metodistit tuoda esiin muuta kuin metodistilapsen? Kuinka mikään kirkkokunta voi tuoda esiin muuta kuin kirkkokunnallisen lapsen?

⁹⁷ Mutta jos tuo puu joskus tuo esiin alkuperäisen oksan, on se tuottava appelsiineja.

Ja sitten jos Jumala tekee jotain Seurakunnassa, se on oleva alkuperäistä, takaisin Sanan jälleen. Tarkalleen. Sen täytyy olla, koska Elämä on puussa, ja se kantaa itsensä kaltaista.

⁹⁸ No niin, kuten me huomaamme, nyt, tämä suuri seurakunta on kulkenut eteenpäin kautta aikojen, kantaen hedelmäänsä. Ja kun oksat ovat lakanneet, ne on leikattu pois. Johannes 15:ssa, Viinipuuta ei koskaan leikattu, no niin. Hän otti oksia pois, leikkasi niitä pois, koska ne eivät kantaneet yhtään hedelmää. Ja—ja me. . .

⁹⁹ Jeesus haluaa hedelmää itselleen. Hänen Vaimonsa täytyy synnyttää sellaisia lapsia, kuin Hän on.

Sitten, jos se ei synnytä lapsia, Morsian-lapsia, Sana-lapsia, silloin se on kirkkokunnallinen lapsi. Silloin, hänen ensirakkautensa maailmaa ja kirkkokuntaa kohtaan, hän on palannut siihen takaisin. Eikä se voi synnyttää todellisia, alkuperäisiä, uudestisyntyneitä kristittyjä, koska ei ole mitään tuomassa Sitä esiin.

¹⁰⁰ Aivan niin kuin, jos te otatte sitruunan oksan ja pistätte sen sinne, se tuottaa sitruunan, mutta se ei voi tuottaa appelsiinia, koska se ei ollut alussa siellä. Mutta se oli säädetty alussa, Jumalan ennalta tietäminen, ollen ennalta määrätty ja syntynyt, sen täytyy tuottaa appelsiini. Se ei voi tuottaa mitään muuta.

¹⁰¹ Näin on elävän Jumalan seurakunnan laita, kun se hetki koittaa. Jokainen. . . Kun Jumala alkaa tehdä jotakin, silloin jokaisella on ollut pallo ja he ovat menneet. Näettekö? Se on aina ollut sillä tavalla.

Luin historiaa Martti Lutherista jokin aika sitten. Siinä sanottiin: ”Ei ollut niin vaikea uskoa sitä, että Martti Luther pystyi arvostelemaan katolista kirkkoa ja selviytymään siitä. Mutta,” siinä sanottiin: ”on outoa, että hän saattoi pitää päänsä kaiken sen fanaattisuuden yläpuolella, joka seurasi hänen herätystään, ja silti pysyä selkeästi vanhurskauttamisessaan.” Näettekö? Aivan kaikkea, jäljittelyä ja kaikkea, seurasi häntä.

¹⁰² Katsokaa rouva Semple MacPhersonia, Aimee Semple McPhersonia, jolla oli tämä temppelellä. Jokaisella naisaarnaajalla oli nuo siivet, ja he kantoivat Raamattuun samalla tavalla, kerta—kertakaikkista lihallista jäljittelyä!

He eivät voi olla alkuperäisiä. Sillä tavalla eivät seurakunnatkaan voi olla sitä. Jos jollakin seurakunnalla on jotakin kaupungissa, toinen seurakunta ei voi sietää sitä. He hankkivat sen. Näettekö? He eivät ole enää alkuperäisiä.

Jumalan Sana on alkuperäinen. Se on Sana, ja sen täytyy tuottaa kaltaistaan; kaltaistaan omalla ajallaan, valittuna, Isän Jumalan ennalta määräämänä.

¹⁰³ Kuinka me nyt pääsemme tähän Seurakuntaan? ”Yhden Hengen kautta meidät kaikki on kastettu tähän yhteen Ruumiiseen, Kristuksen Ruumiiseen,” joka on Morsian, Sana. ”Kastettu siihen Pyhän Hengen kautta.”

¹⁰⁴ Tarkatkaamme nyt sitä, olemmeko me lopunajassa, vaiko emme. Nyt me huomaamme, jos me menemme l. Mooseksen kirjaan, oi, noin 5. lukuun, te voitte myös mennä Luukkaan evankeliumiin ja löytää sieltä, että Eenok oli Nooasta seitsemäs. Eenok.

Siinä tulee mukaan käärmeen siemen. Sillä, jos Kain oli Aabelin poika, silloin Eenok oli kahdeksas. Näettekö? Mutta

missään ei Raamatussa sanottu, että Kain oli Aabelin poika. . . tai Kain—tai Kain oli Aadamin poika. Koska Raamattu sanoi, ”Hän oli tuosta pahasta.” Eikä Aadam ollut paha. Näettekö? ”Hän oli pahasta.”

¹⁰⁵ Nyt me huomaamme täältä, että Eenok oli Nooasta seitsemäs, mikä on esikuva seurakuntajaksoista. No niin, kaikki nuo kuusi miestä ennen häntä kuolivat, mutta Eenok muutettiin. Eenok temmattiin ylös, seitsemäs, osoittaen, että se on seitsemäs seurakuntajakso, joka temmataan ylös. No niin, ei ole mitään epäilystä siitä, että me olemme seitsemännessä seurakuntajaksossa. Me kaikki tiedämme sen.

¹⁰⁶ No niin, ylöstempaus tapahtuu seitsemännen seurakuntajakson aikana. Nuo kaikki kuusi muuta kuolivat. Mutta Eenok muutettiin, koska: ”Häntä ei löydetty. Jumala otti hänet.” Mutta Eenok, ylöstempattuna, oli esikuva, kun kaikki muut heistä kuolivat. Mutta lopunajan Morsian tullaan kutsumaan ulos. . . Ylöstempaaminen, ilman kuolemaa, heidät kutsutaan ulos seitsemännestä seurakuntajaksosta, jota aikaa me nyt todistamme. Oi! Kaivautukaamme nyt tähän todella syvästi. Näettekö?

¹⁰⁷ Nyt myös täällä, esikuva seitsemästä seurakuntajaksosta, josta sanotaan Ilmestyskirja 10:7, että tuon Kirjan suuri salaisuus paljastettaisiin seitsemännen enkelin Sanoman kautta.

¹⁰⁸ No niin, ylhäällä on Sanansaattaja, aina, ja sanansaattaja maan päällä. Englannin kielen sana *enkeli* tarkoittaa ”sanansaattajaa.” Ja seitsemännen enkelin Sanomassa, kun hän oli julistamassa, hänen palvelustehtävänsä: ”sitten kun hän alkaa puhaltaa pasuunaan palvelustehtävässään,” ei silloin kun hän aloitti.

Jeesus, kun Hän aloitti, Hän alkoi parantamaan sairaita ja vaivattuja. ”Oi, tuo suuri Rabbi! Hän on profeetta.” Kaikki halusivat Hänet seurakuntaansa.

Mutta kun Hän eräänä päivänä istuutui, ja sanoi: ”Minä ja Isäni olemme yksi,” se oli eri asia. Se oli eri asia. ”Ja jollette te syö Ihmisen pojan lihaa ja juo Hänen vertansa, ei teillä ole Elämää itsessänne.”

”Hänhän on vampyyri!” Näettekö? Näettekö? Se oli eri asia.

Hän ei selittänyt sitä. He olivat jo nähneet julkituomisen, Jumalan Sanan vahvistamisen Hänen ajalleen, todeksi tehtynä ja todistettuna heille, että Hän oli tuon ajanjakson Sanansaattaja. Eikä Hänen tarvinnut selittää mitään.

¹⁰⁹ Nuo opetuslapsetkaan eivät ehkä olisi olleet kykeneviä selittämään sitä. Mutta he uskoivat sen, pystyivät he selittämään sitä tai eivät. He istuivat todella hiljaa ja uskoivat sen. Miten he olisivat voineet sanoa, söisivätkö he Hänen lihaansa ja joisivatko

he Hänen verensä? Heidänhän oli mahdotonta tehdä sitä. Mutta he uskoivat Sen, koska he olivat määrättyjä. Jeesus sanoi, että Hän ”valitsi heidät ennen maailman perustamista.” Näettekö? He uskoivat sen. Pystyivätpä he selittämään sitä tai eivät, he silti uskoivat sen.

¹¹⁰ Nyt katsokaa, no niin, seitsemännessä seurakuntajaksossa: ”Kun seitsemäs enkeli alkaa puhaltamaan pasuunaansa, Jumalan salaisuuksien piti tulla paljastetuiksi juuri siellä,” Sinetit.

Etä uskonpuhdistajat. . . jos heillä olisi ollut aikaa. Luther ei elänyt tarpeeksi kauan, ei myöskään Wesley. Nuo ajanjaksot eivät eläneet tarpeeksi kauan, nuo uskonpuhdistajat. Heillä oli sanomansa tuolle ajalle, ja ihmiset tarttuivat siihen ja kirkkokunnallistivat sen. Ja mitä se on?

¹¹¹ Te ette voi koskaan voittaa luontoa. Luonto todistaa aina. Jumala toimii jatkuvuudessa luonnon kanssa. Niin täytyy olla.

Kuten aurinko. Aurinko nousee aamulla, se on pieni vastasyntynyt lapsi. Se on heikko, sillä ei ole paljon lämpöä. Kello kymmeneltä se on tulossa pois lukiosta. Keskipäivällä se on astumassa elämään. Kello kolmelta iltapäivällä se on tulossa vanhaksi. Kello viideltä se on kuolemassa. Vanhana ja heikkona menossa takaisin hautaan. Onko se sen loppu? Se nousee jälleen, seuraavana aamuna. Näettekö?

¹¹² Katsokaa puita, kuinka ne tuovat esiin lehtensä, kaikki mitä ne tekevät. Nyt me huomaamme, lehdet putoavat puusta, palaavat takaisin. Mitä? Elämä menee puun juureen. Onko se sen loppu? Seuraavana keväänä se palaa takaisin uuden elämän kanssa.

¹¹³ Katsokaa nyt seurakuntia, kuinka niille on tapahtunut samoin uskonpuhdistuksessa. Se tuli esiin. Tuo vehnänyvä putosi maahan ja kuoli pimeän keskiajan vainoissa. Se meni maahan. Sen täytyi kuolla. Jokainen hengellinen ihminen voi nähdä sen. Jollei tuo siemen kuole ja mätäne, se jää yksin. Ja sen täytyi mennä maahan pimeänä keskiaikana. Se makasi siellä, mädäntyen. Ja tuli esiin luterilaisen seurakunnan kahtena pienenä sirkkalehtenä. Luterilaisesta seurakunnasta tuli esiin lisää lehtiä, Zwingli ja niin edelleen. Siitä se kasvoi hedetupsuun asti, joka oli John Wesley, tuo suuri lähetyssaarnaajien ajanjakso. Se jäi jälkeen. Siitä tuli esiin tuo eksyttävä aika, helluntailaisten ajanjakso. Tuo vehnänyvä, mikä. . .

¹¹⁴ Onko kukaan teistä täällä koskaan kasvattanut vehnää? Katsokaapa tuota vehnää, kun katsotte sitä. Kun te menette sinne, te sanotte: ”Minulla on vehnää.” Teistä näyttää niin kuin teillä olisi siinä vehnää. Avatkaa se tarkkaan ja katsokaa. Teillä ei ole lainkaan vehnää. Teillä on kuori. Eikö Jeesus varoittanut meitä Matteus 24:22. . . -neljä? ”Viimeisinä päivinä, että, nämä

kaksi henkeä tulisivat olemaan niin lähellä toisiaan, että ne eksyttäisivät valitun vehnän itsensäkin, jos se olisi mahdollista.” Näettekö? Nyt katsokaa. Se on kantaja.

¹¹⁵ No niin, tuo Elämä, joka tuli esiin Lutherin kautta sai aikaan Wesleyyn. Elämä, joka lähti Wesleystä, sai aikaan helluntain. Elämä, joka lähtee helluntaista, saa aikaan vehnän. Mutta ne ovat kantajia. Näettekö? Todellinen elämä kulkee niiden kautta. Sanoma kulkee sen kautta, mutta se on menossa vehnään. Tästä syystä vehnä tulee esiin ja tuo koko asian ylöstempaukseen siellä huipussa. Morsian itse tulee ulos jokaisesta ajanjaksosta. Mutta kirkkokunnallinen korsi kuolee, kuivuu ja kuolee. Oletteko te huomanneet näinä viimeisinä päivinä, kuinka se on alkanut nyt vetäytyä pois? Kun vehnä alkaa kasvaa, silloin kuori alkaa siirtyä pois siitä.

¹¹⁶ Katsokaa jälleen tuohon vehnään, kun katsotte sitä. Avatkaa se *tällä* tavalla, ja katsokaa siihen ja nähkää. Siellä on pieni vehnänsilmu. Teidän täytyy ottaa kolmekymmentä kertaa suurentava mikroskooppi nähdäkseenne tuon pienen vehnäalkion siellä. Tiedättehän?

Se on siellä syvällä, mutta Se alkaa kasvaa. Nyt tuon kuoren täytyy olla siellä, suojaten sitä, antaen sille mahdollisuuden tulla ulos. Mutta sitten kun se alkaa kasvaa ja Sanoma alkaa levitä, silloin tuo kuori vetäytyy pois siitä. Ja elämä tuosta kuoresta siirtyy suoraan vehnänjyvään. Se menee eteenpäin! Näin on tapahtunut jokaisessa ajanjaksossa. Se vain—se vain ei voi voittaa luontoa. Se on . . . Se on Jumalan jatkuvuus, tapa, jolla Hän tekee asioita.

¹¹⁷ Ja nyt se on se aika, jossa me elämme juuri nyt, seitsemäs seurakuntajakso. Nyt, kaiken sen täytyy tulla julki vehnänjyvässä lopussa, toinen esiintulo. Nyt, jos te otatte Luukkaan evankeliumin 17. luvun ja 30. jakeen, Hän sanoi: ”Niin kuin oli Sodomian päivinä, niin käy myös Ihmisen Pojan tullessa, kun Ihmisen Poika alkaa paljastaa itseään. Mitä tarkoittaa *paljastaminen*? Antaa ilmestyksensä siitä, mitä Hän on tänä aikana. Paljastaa ihmisille Sana, joka on tehty tiettäväksi tänä aikana. Paljastaa ihmisille Pyhän Hengen ilmenemisen kautta, että Jeesus elää meidän keskellämme. Ja muistakaa, Hän esiintyi siellä mieheissä. Mies! Hän sanoi: ”Niin kuin oli . . . ” No niin, Hän luki samaa Raamattua kuin mekin luemme, l. Mooseksen kirjaa. Nyt me huomaamme tuossa l. Mooseksen kirjan luvussa, kun Jeesus puhui siitä.

¹¹⁸ Me huomaamme siitä, että siinä, Hänen selkänsä käännettynä tuota telttaa kohti, ja Saara sisällä teltassa. Hän sanoi, Hän kysyi kysymyksen. Eikä Saara uskonut, että se mikä tulisi tapahtumaan, voisi tapahtua. Hän sanoi: ”No niin, Aabraham, Minä tulen vierailemaan sinun tykönäsi tähän aikaan ensi vuonna” Näettekö? Ja Saara, sisällä teltassa, nauroi

sille. Hän sanoi: ”Miksi Saara nauroi, sisällä teltassa, sanoen, ’Kuinka nämä voisivat tapahtua?’”

¹¹⁹ Jeesus lupasi. Ja Se oli Hän. Aabraham kutsui Häntä ”Elohimiksi,” Kaikkivaltiaaksi. Se oli Hän. Nyt Raamattu ennustaa, että se tulisi palaamaan takaisin viimeisinä päivinä. Jeesus sanoi niin. ”Ja kun te näette näiden asioiden alkavan tapahtua,” muistakaa vain, kun tämä alkaa tapahtua niin kuin tuo silloin, että, ”te tiedätte, että hetki on aivan oven edessä.”

¹²⁰ Katsokaa maailmaa itseään. Katsokaa maailmaa, Sodomaa, jos milloinkaan on ollut Sodomaa. Katsokaa vääristyneitä ihmisiä sellaisessa vääristyneisyydessä. Heidän mielensä ovat kieroutuneet. He eivät tiedä, mitä säädyllisyys on. Katsokaa rikollisia. . . [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.] . . .seksuaaleja ja kaikkea.

Ja katsokaa naisiamme, millaista riehaantumista se onkaan saanut aikaan. Katsokaa, mikä säädyttömyyden riehaannus, moraalittomuus naisten keskuudessa. Eikä ainoastaan meidän. . .

Te sanotte: ”Ne ovat metodisteja.” Sellaisia ovat helluntailaisetkin. Koko asia on sitä.

¹²¹ Katsokaa miehiämme. He pitävät Jumalan Sanan sijasta kiinni joistakin kirkkokuntien pienistä perinnäissäännöistä. He pitävät kiinni siitä sen sijaan, että he tulisivat ulos, kun he näkevät Jumalan tekevän itsensä täydellisesti tunnetuksi. Syy siihen on, että he ovat sokeita. He eivät voi nähdä sitä. He eivät koskaan tule näkemään sitä.

Nyt, tarkastelkaa, mitä tapahtuu täällä tässä, kun me kiiruhdamme.

Minä luulen, että tuo rouva haluaa meidän lähtevän. Minä olen nähnyt hänen viittovan kädellään tai jotakin niin, että hän haluaa meidän poistuvan, joten meidän on parasta kiirehtiä.

¹²² Niinpä pankaa nyt merkille Eenok, seurakunnan esikuva. Täällä hän on myös esikuva seitsemännestä seurakuntajaksosta. Voitteko ajatella sitä? Seitsemäs seurakuntajakso! Huomatkaa. ”Puhaltaessa pasuunaan. . . ”

¹²³ Kuinka moni uskoo, että on ollut seitsemän sanansaattajaa seitsemälle seurakun-. . .? Oi, me kaikki uskomme sen, jos me uskomme Raamattua. Jos me emme usko Raamattua, tietystikään, katsokaahan, me emme usko sitä. Mutta, siellä on ollut.

¹²⁴ Nyt me elämme seitsemännessä seurakuntajaksossa. Ja kun Raamattu sanoi, että tämä seitsemäs seurakuntajakso: ”Kun seitsemäs enkeli alkaa julistaa sanomaansa, noiden kaikkien asioiden salaisuudet, asioiden, jotka ovat olleet sekaisin kautta aikojen, paljastettaisiin tuona aikana.” Täällä me näemme sen, kun Ihmisen Poika tulee kansansa keskelle ja tekee juuri sen,

vahvistaen Sanomansa niin kuin Hän sanoi tekevänsä. Me näemme sen tapahtuvan täällä lopunajassa.

¹²⁵ No niin, ja nuo seitsemän yövartiota, kuten seitsemän yön vartiovuoroa, jolloin joku tulee, Hän ei tullut ensimmäisellä hetkellä, toisella, kolmannella, neljännellä, vaan Hän tuli seitsemännellä hetkellä. Se oli Eenok, seitsemäs, joka otettiin taivaaseen. Ja Nooa, ollen esikuva juutalaisten jäännöksestä, joka tullaan kuljettamaan yli. Nyt, raamatun aikoina puhutaan yövartiovuoroista. Ja öitä ei jaettu tunteihin, raamatun aikoina.

¹²⁶ Kuunnelkaa nyt tarkasti. Koska minä aion kiirehtiä nyt, koska he haluavat huoneen. Ei. Raamattu ei ollut jaettu, tai—tai. . .

¹²⁷ Yötä ei ollut jaettu tunteihin, raamatun aikoina. Se oli jaettu yövartioihin. Oli kolme yövartiota. No niin, ensimmäinen yövartio alkoi yhdeksästä kahteentoista. Toinen yövartio alkoi kahdestatoista kolmeen. Ja kolmas yövartio laskettiin kolmesta kuuteen. Nyt meillä on kolme, kolme kolmesta, mikä on yhdeksän, epätäydellinen luku. Sitten me tulemme takaisin seitsemään, ylöstempausta ajatellen, joka tulee tapahtumaan, näin minä uskon, kello kuuden ja seitsemän välillä. . . tai kello kuuden ja yhdeksän välillä jonakin aamuna. ”Sillä Herran pasuuna on kajahtava.”

Tuona kirkkaana ja pilvettömänä aamuna, kun
Kristuksessa kuolleet nousevat,
Ja jakavat Hänen ylösnousemuksensa
kirkkauden;
Kun Hänen valittunsa kokoontuvat koteihinsa
taivasten taa,
Kun kutsuhuuto kuuluu siellä ylhäällä,
minäkin olen siellä.

¹²⁸ Sanaa *ylöstempaus*, Raamatussa, ei ole käytetty lainkaan. Me olemme vain sijoittaneet tuon sanan siihen. Raamattu sanoo, ”temmataan; tullen temmatuiksi.” Me luemme täältä Toisesta tessalonikalaiskirjeestä. . . Tai, Ensimmäisestä tessalonikalaiskirjeestä, se on tämän suuren ylöstempauksen järjestys, joka tulee tapahtumaan lopunaikana. Kuunnelkaa tätä. Aloitamme täältä 13. jakeesta.

. . .Minä en tahdo pitää teitä. . . tietämättöminä, veljet, siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole.

Sillä jos uskomme. . . Kristus on kuollut ja noussut ylös, niin. . . on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä Hänen kanssaan.

Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa ja jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen. . . (Tuo sana

ehdi tarkoittaa ”pidättelee taaempänä”). . . niitä, jotka ovat nukkuneet.

Sillä itse Herra on laskeutuva. . .

Kuunnelkaa nyt tarkasti.

. . . itse Herra on tuleva alas taivaista käskyhuudon, ja ylienkelin äänen ja . . . Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin: . . .

¹²⁹ Nyt minä haluan teidän huomaavan erään suuren asian tapahtumisen täällä nyt. Älkää menkö sen ohitse. Näettekö? Huomatkaa nyt. Sana sanoo täällä Toisessa tessalonikalaiskirjeessä, että on kolme asiaa. Huomatkaa. Jakeesta 13 jakeeseen 16, on kolme asiaa, joiden täytyy tapahtua ennen kuin Herra itse ilmestyy. Nopeasti nyt, niin että voimme lopettaa. Näettekö? Ensimmäinen asia tapahtuu. . . Huomatkaa: käskyhuuto, ääni, pasuuna. Lukekaamme se nyt ja katsotaan, onko se niin. Ymmärrätekö?

Sillä itse Herra (16. jae) on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja . . . Jumalan pasuunan kuuluessa: . . .

¹³⁰ Tapahtuu kolme asiaa. Ääni. . . Käskyhuudon, äänen, pasuunan, täytyy tapahtua ennen kuin Jeesus ilmestyy. No niin, käskyhuuto. . . Jeesus tekee nuo kaikki kolme asiaa, kun Hän on—Hän on—Hän on—Hän on laskeutumassa alas.

Käskyhuuto, mikä on käskyhuuto? Se on Sanoma mennen eteenpäin, ensiksi, elävä Elämän Leipä tuoden esiin Morsiamen.

¹³¹ No niin, Jumalalla on tapansa tehdä asioita. Eikä Hän koskaan muuta menettelytapojaan. Hän ei koskaan muuta menet-. . . Hän on muuttumaton Jumala. Aamos 3:7, Hän sanoi, ettei Hän tee mitään maan päällä paljastamatta sitä ensin palvelijoilleen profeetoille. Ja yhtä varmasti kuin Hän lupasi sen, Hän on tekävä sen.

¹³² Nyt me olemme tulleet seurakuntajaksojen lävitse. Mutta meille on luvattu viimeisinä päivinä Malakian 4. mukaan, että tänne maan päällä tulisi jälleen palaamaan profeetta. Se on totta. Huomatkaa hänen luonteensa, millainen hän tulisi olemaan. Hän on aina. . .

Jumala käyttää tuota henkeä viisi kertaa: kerran Eliassa; Elisassa; Johannes Kastajassa; kutsumaan ulos seurakunnan ja juutalaisten jäännöksen. *Viisi* kertaa, ”armo,” J-e-e-s-u-s, u-s-k-o, viisi on armon luku. [Englannin kielessä noissa sanoissa on viisi kirjainta—Huom.] Näettekö? Hyvä on.

¹³³ Nyt, muistakaa, että on luvattu Sanoma. Ja kun tuo joukko kirkonmiehiä on sotkenut nämä salaisuudet niin sekaisin, tarvitaan Jumalan itsensä lähettämä profeetta paljastamaan ne. Ja juuri näin Hän on luvannut tehdä. Näettekö?

¹³⁴ Muistakaa nyt, ”Herran Sana tulee profeetalle,” ei teologille. Profeetta, hän on Jumalan Sanan heijastaja. Hän ei voi sanoa mitään; hän ei voi sanoa omia ajatuksiaan. Hän voi puhua ainoastaan sen, mitä Jumala paljastaa. Jopa profeetta Bileam, kun hän koetti tulla myydyksi, myydä oikeutensa, hän sanoi: ”Kuinka kukaan profeetta voi sanoa muuta kuin sen minkä Jumala panee hänen suuhunsa?” Jumala tekee sen niin, että sinä et voi sanoa mitään muuta. Ja sinä olet syntynyt sillä tavalla. Ei sen enempää kuin te voisitte. . . .

¹³⁵ Jos te voisitte sanoa: ”Minä—minä—minä en voi avata silmiäni” samaan aikaan kun te katsotte. Ymmärrätekö? Te ette voi. Te ette voi ojentaa kättänne, kun te voitte. Ymmärrätekö? Sinä et voi olla koira, kun olet ihminen. Näettekö? Teidät on tehty sellaisiksi.

Ja Jumala on aina, myös, ajanjaksoissa, kautta Jesajan, Jeremian ja kaikkien, Elian, menneinä aikoina. Kun kirkkokunnalliset ryhmät saisivat kaiken sekoitetuksi, Hän lähettäisi profeetan, nostaisi hänet tyhjistä. Hän ei kuulunut mihinkään heidän asemaansa, vaan puhui Hänen Sanansa. Heidät kutsuttiin näyttämöltä ja he poistuivat, Jumalan totuuden järkähtämättömiä miehiä. Ja siitä te voitte tuntea hänet. Hän sanoi: ”Jos teidän keskellänne on joku, joka on hengellinen tai profeetta. . . .”

¹³⁶ No niin, profeetat. On sellainen asia kuin ”profetian lahja” seurakunnassa; mutta profeetta on ennalta määrätty ja ennalta säädetty sitä aikaan varten. Näettekö? Kyllä. Nyt, jos profetoidaan, täytyy kahden tai kolmen istua ja arvostella, oliko se oikein vaiko ei, ennen kuin seurakunta voi vastaanottaa sen.

¹³⁷ Mutta kukaan ei istunut profeetan edessä, koska hän oli—hän oli ehdottomasti Jumalan Sana. Hän oli tuo Sana omalle ajalleen. Te olette nähneet Jumalan heijastuksen. Nyt, Jumala on luvannut lähettää sen meille jälleen viimeisinä päivinä, tuomaan morsiamen ulos tuosta kirkollisesta sekasotkusta, sillä ainoalla tavalla, jolla sen voi tehdä.

¹³⁸ Se ei koskaan tapahdu; seurakunta ei voi vastaanottaa Kristusta. Me, helluntalaiset, me emme voi viedä tätä sanomaa eteenpäin niissä olosuhteissa, missä seurakunta on tänään. Kuinka me voimme selvitä lopunaikana siinä tilassa, jossa he ovat tänä päivänä, kun kaikki ovat toisiaan vastaan ja kaikkea muuta, ja kirkollisesti? Voi, armoa! Se on sotku. Se on mennyt kirkkokuntiin. Ja milloin tahansa. . . . Pyydän ketä tahansa historioitsijaa osoittamaan toisin. Joka kerta kun Sanoma on kulkenut maan päällä, ja kun he organisoivat sen, se kuoli juuri siihen. Ja helluntalaiset ovat tehneet saman asian kuin he kaikki tekivät, helluntalaiset, jotka tulivat ulos.

¹³⁹ Te, Assemblies of God, kun teidän esi-isänne ja äitinne tulivat silloin ulos noista organisaatioista, vanhassa

yleisneuvostossa, huutaen ja ylistäen Jumalaa ja puhuen noita asioita vastaan. Ja nyt te olette palanneet takaisin ”niin kuin koira oksennukselleen ja sika mutakuoppaansa,” ja tehneet saman kuin he. Ja nyt te olette niin kirkollisia, että te suljette sydämenne. Teillä täytyy olla jäsenkortti ennen kuin te voitte edes olla yhteydessä toistenne kanssa, hädin tuskin.

¹⁴⁰ Te Ykseyden kannattajat, Jumala antoi teille sellaisen sanoman, ja sen sijaan, että te menisitte eteenpäin ja pysyisitte vain nöyrinä ja menisitte eteenpäin, teidän täytyi irtautua ja organisoida joukkonne. Ja missä te kaikki nyt olette? Samassa saavissa. Niin on tarkalleen.

Ja Jumalan Henki, liikkuen eteenpäin. ”Minä Herra olen istuttanut sen. Minä kastelen sitä, päivin ja öin. Ettei kukaan. . . ” Hän määräsi nämä asiat tapahtumaan ja Hänen täytyy lähettää tämä.

¹⁴¹ Ensimmäinen asia tulee, kun Hän alkaa laskeutua taivaasta, siellä on käskyhuuto. Mikä se on? Se on Sanoma, tuomaan ihmiset yhteen. Sanoma tulee esiin ensiksi. No niin, lamppujen puhdistamisen aika, ”Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne.” Mikä yövartiohetki se oli? Seitsemäs, ei kuudes. Seitsemäs, ”Katsokaa, Ylkä tulee. Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne.” Ja he tekivät niin. Muutamat heistä havaitsivat, ettei heillä ollut edes öljyä lamppuissaan. Näettekö? Mutta se on lamppujen kunnostamisen aika.

Se on Malakia 4. aika. Mitä Hän lupa- . . . On Luukas 17. Se on—se on Jesa- . . . Kaikki nuo profetiat, että se voidaan asettaa täydellisesti järjestykseen tätä aikaa varten Kirjoituksissa, me näemme niiden toteutuvan juuri täällä. Ei ole . . .

¹⁴² Nähkää näiden asioiden tapahtuvan, rakas veljeni, sisareni. Kun, Jumala taivaassa tietää, että minä voisin kuolla tänne puhujalavalle juuri nyt. Te—teidän vain tulee kulkea vielä hetki. Se on vain. . . Se on valtavaa, kun te näette Jumalan tulevan taivaasta, seisovan ihmisjoukon edessä ja seisovan siellä, tehden itsensä tunnetuksi juuri niin kuin Hän teki aina ennenkin. Ja tämä on totuus, ja tämä Raamattu avoinna. Näettekö? Hyvä on. Me olemme täällä.

¹⁴³ Ja kirkkokunnallinen järjestelmä on kuollut. Se on mennyttä. Se ei enää koskaan nouse. Se tullaan polttamaan. Se on se mitä akanoilille tehdään pellolla. Paetkaa sitä. Tulkaa Kristukseen. Älkää sanoko: ”Minä kuulun metodisteihin. Minä kuulun baptisteihin. Minä kuulun helluntalaisiin.” Tulkaa Kristukseen.

Jos te olette Kristuksessa, niin silloin Raamattuun ei ole kirjoitettu yhtään sanaa, jota te ette uskoisi. Minä en välitä siitä, mitä joku muu sanoo. Ja sitten Jumala tuo nuo asiat julki. Koska te, kun Hän vuodattaa Hengen Sanan päälle, mitä tapahtuu? Se

on kuin minkä tahansa siemenen kastelemista. Se herää eloon ja se tuottaa kaltaisiaan.

¹⁴⁴ Te sanotte: ”Minä sain kasteen, Pyhän Hengen.” Se ei merkitse, että sinä olisit pelastettu, ei lähimainkaan.

¹⁴⁵ Katsokaahan. Sinä olet kolmiyhteinen olento. Te olette. *Tämän* pienen kaverin sisällä täällä on sielu, seuraava on henki, ja seuraavana on ruumis. Nyt teillä on tässä ruumiissa viisi aistia ollaksenne yhteydessä maalliseen kotiinne. Ne eivät ole yhteydessä sen muun kanssa. Teidän hengellänne on viisi aistia *täällä*: rakkaus ja omatunto ja niin edelleen. Mutta *täällä te* elätte. Sen mukaisia te olette.

¹⁴⁶ Eikö Jeesus sanonutkin: ”Sade lankeaa niin vanhurskaiden kuin väärienkin päälle”? Pistäkää sappiruoho tänne ja vehnä tuonne, ja kastelkaa niitä, ja pitäkää ne lannoitettuina ja niin edelleen, niin eivätkö ne molemmat eläkin samasta vedestä? Varmasti. No, mitä se on? Toinen niistä tuottaa sappiruohoa, koska se on kokonaan sitä. Sappiruoho kohottaa kätensä ja huutaa aivan samalla tavalla kuin vehnäkin.

¹⁴⁷ Eikö Raamattu sano: ”Viimeisinä päivinä tulee vääriä kristuksia”? Ei ”vääriä Jeesuksia,” no niin. ”Vääriä kristuksia,” voideltuja, väärällä tavalla voideltuja Sanaa kohtaan; kirkkokunnallisesti voideltuja, mutta ei Sanaa kohtaan.

Sillä, Sana on todistava puolestaan. Se ei tarvitse mitään muuta. Se on todistava itsestään.

”Ja tulee vääriä voideltuja.” Teillä on minun ääninauhani siitä. Ja tuo void- . . .

Oi, jos te kysyisitte joltakin heistä, ”Oi, sinä, oletko sinä Jeesus?”

”Oi, en varmastikaan.” He eivät kannattaisi sitä.

¹⁴⁸ Mutta kun se tulee siihen, että: ”Oi, kunnia! Minulla on voitelu!” Ja se on todellinen voitelu. Muistakaa, että Kaifaallakin oli se, ja hän profetoi. Samoin Bileamilla oli se, ja hän profetoi.

Mutta sillä ei ole mitään tekemistä *tämän*, sisäpuolen kanssa. Jollei se ollut Jumalan siemen, Hänen geeninsä alusta lähtien, ennalta määrätty, te olette mennyttä. Minä en välitä siitä, kuinka paljon te huudatte, puhutte kielillä, juoksette, huudatte. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

Sappiruoho voi luottaa siihen aivan yhtä paljon kuin muutkin niistä. Minä olen nähnyt pakanoiden nousevan ja huutavan ja puhuvan kielillä ja—ja juovan verta ihmisen pääkallosta, ja kutsuvan avukseen paholaista. Näettekö? Niinpä te ette. . . Mikä tahansa näistä sensaatioista ja muista, unohtakaa se.

Kyse on teidän sydämestänne tuossa Sanassa, ja se on Kristus. Tuokaa se sisimpäänne ja katsokaa, kuinka se tekee itsensä tiettäväksi, kun se avautuu niin kuin mikä tahansa muukin siemen, ja tuo itsensä julki sitä aikaa varten, jossa se elää.

¹⁴⁹ Luther ei voinut tuoda esiin mitään muuta kuin oraan. Nämä toiset voivat tuoda esiin muita asioita. Me olemme nyt vehnän ajassa.

Lutherin alkuperäisten luterilaisten täytyi tuoda esiin alkuperäinen Luther. Alkuperäisen helluntain täytyi tuoda esiin alkuperäinen helluntai. Siinä kaikki. Mutta me olemme jo menneet sen ajan ohitse ja jatkamme eteenpäin.

¹⁵⁰ Tiedättehan, että katolinen kirkko aloitti helluntailaisina? Ja jos helluntaikirkko kestäisi kaksituhatta vuotta, se olisi pahemmassa tilassa kuin katolinen on nyt. Se on totta. Minä sanon tämän veljilleni, sisarilleni, joita minä rakastan. Ja Jumala tietää sen. Mutta muistakaa, ystävät, minun täytyy kohdata teidät siellä tuomiolla. Eikä siihen ehkä kulu kovin kauaa. Minun täytyy todistaa siitä, mikä on totuus.

¹⁵¹ Kun minulla oli teidän kanssanne kokouksia, rukoillen sairaiden puolesta, se oli hienoa. Mutta kun minä tulen Sanoman kanssa! Jos jokin Sanoma menee eteenpäin, se on aito Sanoma . . .

Jos se on aito, alkuperäiset Jumalan ihmeet, ja jos se riippuu tuossa organisaatiossa, te tiedätte, ettei se ole Jumalasta, koska se on jo julistettu.

Jeesus vaelsi ja paransi sairaita kiinnittääkseen ihmisten huomion, sitten tuli Hänen sanomansa. Se on totta.

Siinä täytyy olla jotakin, jonka Jumala tulee esittelemään. Hän vain . . . Jumalallinen parantuminen, Hänen sellaiset ihmeensä, ovat vain kiinnittämään ihmisten huomion. Sen pääasia on Sanoma. Se on jotakin, mikä koettaa päästä teidän *sisimpäänne*. Hän koettaa saada ihmisten suosion, että he istuutuisivat ja kuuntelisivat Häntä, ymmärrättehan, sillä siellä on muutamia, jotka on määrätty Elämään.

Jotkut jyvistä, vehnä, putosi maahan, linnut tulivat ja ottivat sen pois. Ja toiset putosivat orjantappuroihin. Ja muutamat olivat, menivät valmistettuun maaperään, edeltä valmistettuun maaperään, ja tuottivat hedelmää.

¹⁵² No niin, ensimmäinen asia on tuo huuto. Ensimmäinen asia on pasuuna ja . . . tai ääni . . . Huuto; ja sitten ääni; ja sitten pasuuna.

Huuto: sanansaattaja valmistamassa ihmisiä.

Toinen on ylösousemuksen ääni: sama ääni, joka, voimakas ääni Johannes 11:38-44, joka kutsui Lasaruksen ulos haudasta.

Morsiamen yhteen kokoaminen; ja sitten kuolleiden ylönousemus, näettehän; temmattuna ylös Sen kanssa. Tarkatkaa näiden kolmen asian tapahtumista. Mikä on seuraava? Se oli pasuuna. Ääni. . . Huuto; ääni; pasuuna.

¹⁵³ No niin, kolmas asia on pasuuna, joka, aina, pasuunoiden juhlassa, kutsuu ihmisiä juhlaan. Ja se tulee olemaan Morsiamen ateria, Karitsan ateria Morsiamen kanssa pilvissä. Näettekö?

¹⁵⁴ Ensimmäiseksi tulee Hänen Sanomansa kutsuen Morsiamen yhteen. Seuraava asia on nukkuvan Morsiamen ylönousemus; niiden, jotka kuolivat muina aikoina, heidät tuodaan yhteen. Ja pasuuna, juhla taivaissa, pilvissä. Tämähän on se, mitä tapahtuu, ystävät.

¹⁵⁵ Me olemme juuri siinä, valmiina nyt. Ainoa asia, seurakunnan ulos tuleminen, sen täytyy vielä olla Pojan edessä, kypsyäkseen.

Suuri leikkuupuimuri on tuleva hetken kuluttua. Vehnä poltetaan, oljet, mutta jyvät korjataan aittoihin. Ymmärrättehän?

¹⁵⁶ Te ette ole sokeita. Te olette—te olette järkeviä ihmisiä.

Ja seisoinko täällä ja sanoin nämä asiat vahingoittaakseni? Minä sanon sen, koska se on Elämä, koska minä olen vastuussa Jumalalle sen puhumisesta. Ja minun täytyy sanoa se. Ja Sanomani. . . Koko ajan tietäen, silloin kun oli parantamista ja muuta, se tapahtui vain ihmisten huomion kiinnittämiseksi, tietäen, että Sanoma tulisi. Ja tässä se on. Ja nuo Seitsemän Sinettiä avattiin, nuo salaisuudet, ja näytettiin nuo asiat, mitä on tapahtunut. Minä en tiennyt sitä.

¹⁵⁷ Mutta täällä on miehiä seisomassa juuri nyt, jotka seisovat minun kanssani. Kun, te kaikki kuulitte minun saarnaavan tuon saarnan: *Miehet, mikä aika nyt on?* Tuona aamuna tarkalleen siellä, missä sen sanottiin olevan, siellä oli seitsemän Enkeliä seisoen juuri siellä, taivaasta. Ja kun he menivät ylös ja tuo pyörretuuli vei heidät pois, meidän seisossamme, katsellessamme heidän poistumistaan, tiede otti siitä kuvan, läpi koko kansakunnan, Meksikoon saakka.

¹⁵⁸ Ja siellä, kun minä katselin, eräänä päivänä, alkaessani saarnata näitä *Seitsemää Seurakuntajaksoa*, ja minä soitin Jack Moorelle, tuolle suurelle teologille. Minä sanoin: ”Jack, Kuka on tämä henkilö, joka seisoo siellä? Ihmisen Pojan muotoinen seisomassa siellä, hiukset valkoisina kuin villa.” Minä sanoin: ”Hän oli nuori mies, kuinka Hänen hiuksensa voisivat olla valkoiset kuin villa?”

¹⁵⁹ Hän sanoi: ”Veli Branham, se oli Hänen kirkastettu ruumiinsa.” Se ei kuulostanut hyvältä.

Mutta kun minä menin huoneeseen ja aloin rukoilla, Hän antoi minun tietää, mitä se oli. Näettekö?

¹⁶⁰ Minä olen aina saarnannut, että Hän oli Jumaluus, eikä vain mies. Hän oli Jumala julkituotuna lihassa: Jumala, rakkauden Jumalan ominaisuus; nuo suuret Jumalan ominaisuudet, jotka tulivat alas, osoitettuna täällä maan päällä. Jeesus oli Jumalan rakkaus, joka valmisti ruumiin, jossa Jehova itse asui. Hän oli Jumaluuden täyteys ruumiillisesti. Mitä Jumala oli, sen Hän toi julki tuon ruumiin kautta. Tuon ruumiin täytyi kuolla, jotta Hän voisi pestä Morsiamen omalla—omalla—omalla verellään.

¹⁶¹ Ja huomatkkaa, Morsian ei ole ainoastaan pesty, anteeksiannettu, vaan hän on vanhurskautettu. Näettekö? Oletteko te koskaan koettaneet selvittää sanaa *vanhurskautettu*, nähdäksenne mitä se merkitsee?

Nyt, jos esimerkiksi veli Green kuulisi, että minä olisin juopotellut, olisin tehnyt pahoja asioita, sitten hän huomaisi, etten minä olekaan tehnyt niin, sitten hän tulisi ja sanoisi: ”Minä annan sinulle anteeksi, veli Branham.”

¹⁶² ”Sinä annat minulle anteeksi? Minä en koskaan tehnyt sitä. Mitä sinä annat minulle anteeksi?” Ymmärrätekö? Mutta jos minä olen syyllinen, silloin minulle voidaan antaa anteeksi; mutta minä en silti ole vanhurskas, koska minä tein sen.

Mutta sana *vanhurskautettu* tarkoittaa ”niin kuin sinä et koskaan olisi tehnyt sitä, ollenkaan.” Vanhurskautettu! Ja sitten Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät niin synnistä, kunnes se laitetaan Jumalan Unohduksen kirjaan. Hän on ainoa, joka voi tehdä sen.

¹⁶³ Me emme voi. Me voimme antaa anteeksi, mutta emme unohtaa. Minä voisin antaa teille anteeksi, mutta minä muistaisin aina, että te olette tehneet nuo pahat asiat. Silloin te ette ole vanhurskautettuja, vaan teille on annettu anteeksi.

Mutta, Jumalan silmissä Morsian on vanhurskautettu. Hän ei koskaan tehnyt sitä, alkujaankaan. Aamen. Seisoen siellä, naimisissa kunniakkaan Jumalan Pojan kanssa; ei koskaan syntiä tehneenä, alkujaankaan. Miksi? Hän oli ennalta määrätty. Hän joutui tähän ansaan. Ja nyt kun hän kuuli totuuden ja tuli esiin, veri puhdisti hänet. Ja hän seisoo siellä, siveänä. Ymmärrätekö? Hänessä ei ole lainkaan syntiä.

¹⁶⁴ Sen vuoksi, Sanoma kutsuu Morsianta yhteen, näettehän, huuto.

Ja pasuuna . . .

Tuo sama, Hän, suurella äänellä, Hän huusi tuolla huudolla ja äänellä, ja herätti Lasaruksen. Suurella äänellä Hän huusi: ”Lasarus, tule ulos.” Näettekö? Ja tuo ääni herättää—herättää nukkuvan Morsiamen, nukkuvat kuolleet.

¹⁶⁵ Ja tuo pasuuna, ”pasuunan pauhatessa.” Ja, kun se pauhaa, se kutsuu. Pasuuna kutsui aina Israelin pasuunoiden juhlaan. Näettekö? Joka oli helluntaijuhla, suuri juhla taivaalla;

ja pasuunoiden juhla. Ja nyt, pasuuna merkitsee yhteen kutsumista: ”Tulkaa juhlaan.” Ja nyt se on Karitsan ateria taivaalla.

Nyt tarkatkaa: Tuo yhteen kokoontuminen; ja Morsian; pasuunoiden juhla, hääateria. Me olemme nähneet sen esikuvissa. Olkaa nyt vielä hetki tarkkaavaisia ennen kuin lopetamme. Huomatkaa. Me olemme nähneet sen esikuvissa.

¹⁶⁶ Nyt jos te haluatte lukea Matteus 18:16, se sanoo: ”On kolme jotka todistavat,” katsokaahan, Pyhän... Ensimmäisen Johanneksen kirjeen 5:7, ja niin edelleen. Kolme on aina todistus. Onko se totta? Se on vahvistus, jotakin mikä on oikein. Kolme todistajaa todistaa. ”Jokainen asia vahvistettakoon kahden tai kolmen todistajan sanalla.”

¹⁶⁷ Nyt huomatkkaa. Meillä on ollut kolme todistajaa. Kolme on todistus. Nyt meillä on jo ollut kolme ylöstempausta Vanhassa testamentissa. Tiesittekö te sitä? Todistuksena. Nyt katsokaa. Eenok oli yksi; Elia oli yksi; ja Jeesus oli yksi.

Jeesus, ollen tuo huippukivi, no niin, Hän todistaa. Näettekö? Hän oli huippukivi Vanhan ja Uuden testamentin välillä, koska Hänen täytyi ensin kuolla ja sitten tulla ylöstemmatuksi. Hän kuoli; tuli takaisin elämään ja vaelsi täällä meidän keskellämme; ja sitten Hänet temmattiin ylös. Koska Hän oli tuo huippukivi, joka sitoi nuo kaksi yhteen. Ylösnousemuksensa ja ylöstempaamisensa jälkeen... Katsokaa. Tehtyään sen ja todistettuaan Vanhan testamentin oikeaksi. Me kaikki tiedämme, että Eenok otettiin taivaaseen. Me tiedämme, että Elia otettiin ylös pyörretuudessa, aivan oikein, tulisissa vaunuissa. Ja Jeesus kuoli, haudattiin, nousi ylös ja eli täällä maan päällä ja sitten temmattiin ylös, huippukivi. Tässä on kolme todistajaa. Eikö niin?

¹⁶⁸ No niin, yksi ylöstempaus on jo tapahtunut. Tiedättekö te sen? Se, katsotaanpa jos me voimme lukea sen, todella nopeasti. Menkäämme Matteuksen 27. lukuun. Ja menkäämme Matteuksen 45. jakeeseen, 27. luku. Katsotaanpa jos me saamme sen todella nopeasti, ja katsotaan jos—jos me saamme siitä jotakin, mikä auttaisi meitä, todella nopeasti. 27:45, uskoakseni minulla on se kirjoitettu täällä. Lukekaamme.

Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen...

Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen, Eeli, Eeli, lama sabak-... ? se on, ... Jumalani, miksi minut hylkäsit?

Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisovivat: ”Tämä mies huutaa Eliasta.”

Ja kohta muuan heistä juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda.

Muut sanoivat, . . . katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan.

Jeesus, kun hän oli huutanut . . . suurella äänellä, antoi . . .

”Kova ääni.” Kova ääni! Katsokaa.

Kun Jeesus, kuollessaan, huusi suurella äänellä, antoi henkensä.

Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,

Ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös.

Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

169 Yksi ylöstempaus on tapahtunut.

Vanhassa testamentissa on tapahtunut kolme niiden ylöstempausta, jotka olivat valmiita, joille Herran Sana tuli. Näettekö? Herran Sana tuli Eenokille. Herran Sana tuli Elialle, Hänen profeetalleen. Näettekö? Ja Herran Sana oli Jeesus. Näettekö?

170 Tarkatkaa Vanhassa testamentissa, noita Vanhan testamentin pyhiä nyt, kun tämä ylösnousemus oli ensiksi tapahtunut. Huomatkaa jae 50. Hänen voimakas äänensä herätti Vanhan testamentin pyhät aivan samalla tavalla kuin voimakas ääni herätti Jeesuksen . . . tai herätti Lasaruksen. Näettekö? Tuo voimakas ääni herätti.

Ja toisen kerran se täyttyy Toisen tessalonikalaiskirjeen 4. luvussa. Lukekaamme vain se, lukekaamme se. Me luimme sen muutama minuutti sitten. Näettekö?

. . . Minä en halua pitää teitä . . . tietämättöminä, veljet, siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi, niin kuin . . .

Se on Ensimmäinen tessalonikalaiskirje 4:12 jakeeseen 18. Se, se on oleva toinen ylöstempaus. Toinen ylöstempaus on Morsiamen pois ottaminen.

171 Vanhan testamentin pyhät ovat menneet Hänen läsnäoloonsa, paratiisi on tyhjäty. Ja nuo Vanhan testamentin pyhät nousivat haudoistaan Hänen kovan äänensä kuuluessa, kun Hän huusi ja antoi henkensä; koska (miksi?) Uhri, heidän syntiensä sovitus, jota he olivat odottaneet uskoen, että täydellinen Karitsa oli tulossa. He olivat uhranneet Uhrin,

tuon Karitsan. Ja kun Hän kuoli ja antoi henkensä, Hän huusi suurella äänellä, ja Vanhan testamentin pyhät heräsivät.

Tarkatkaa huutoa ja ääntä täällä, samoin on Hänen tullessaan. Näettekö?

”Antoi henkensä.” Ja kun Hän teki sen, uhri oli täydellinen ja paratiisi tyhjeni. Ja Vanhan Testamentin pyhät tulivat jälleen maan päälle, kävelen maan päällä, ja menivät Hänen kanssaan sisälle, Hänen ylöstempaamisessaan.

¹⁷² Daavid sanoi siellä: ”Nostakaa päanne, te ikuiset portit, ja olkaa korotetut.” ”Hän otti vankeja saaliikseen, antoi lahjoja ihmisille,” ja Vanhan testamentin pyhät menivät sisälle Hänen kanssaan.

¹⁷³ He sanoivat: ”Kuka on tämä vanhurskauden kuningas?”

¹⁷⁴ ”Kunnian kuningas, mahtava sotajoukossa.” Suuri sotajoukko, täällä he tulevat sisälle marssien. ”Jeesus otti vankeja saaliikseen,” ja tässä Hän tulee Vanhan testamentin pyhien kanssa. Ja he menivät sisälle uusista porteista siellä ylhäällä ja sanoivat: ”Nostakaa päanne, te iankaikkiset portit, ja olkaa korotetut; ja sallikaa Kunnian kuninkaan käydä sisälle.”

Ääni sisäpuolelta kysyi: ”Kuka on Kunnian kuningas?”

¹⁷⁵ ”Herra, voimallinen sodassa.” Portit lensivät auki. ”Ja Jeesus, valloittaja, otti saaliikseen vankeja,” ne, jotka olivat uskoneet Häneen ja joille Sana oli tullut. Siellä Vanhan testamentin pyhät makasivat siellä odottaen: ”Hän otti vankeja saaliikseen; nousi korkeuteen,” otti Vanhan testamentin pyhät ja meni sisälle. Yksi ylöstempaus on jo tapahtunut.

¹⁷⁶ Seuraava ylöstempaus on (Toinen tessalonikalaiskirje) Seurakunnalle, Morsian tulee nousemaan ylös, tullakseen ylöstemmatuksi kunniaan. ”Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne,” nämä ovat ne ruumiit, jotka ovat vielä maan päällä, ”emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä Jumalan pasuunan ääni kuuluu ensiksi, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös. ”Näettekö? ”Ja meidät, jotka olemme elossa ja jääneet tänne, temmataan ylös yhdessä heidän kanssaan.”

¹⁷⁷ Jokin aika sitten minä seisoin kadunkulmassa. Ja minä—minä seisoin—minä seisoin kadunkulmassa ja katselin 1. maailmansodan päättymisen muistoparaatia. Ja kun he menivät katua pitkin. Minä seisoin siellä pienen poikani Joosefin kanssa. Sieltä tulivat ensiksi ohitse ensimmäisen sodan aikaiset tankit, pienet vanhat tankit. Sen jälkeen tulivat uuden sodan Sherman-tankit ja suuret tykit, joiden piipunsuut, varustettuina piipun suujarruilla, niin edelleen.

Sen jälkeen tulivat sotilaat; sankarivainajien Kultaisen Tähten äidit. Ja sitten tuli näytöslava. . . pitkin. . . Niin, siellä tuli näytöslava, ja sen etuosassa oli hauta, ”tuntemattomalle sotilaille.” Ja siellä seisoivat sotilas, vartiomiehenä haudalla. Sen

toisella puolella seisojia merisotilas, ja toisella puolella matruusi. Ja siinä oli väliseinä. Ja sen toisella puolella oli Kultaisen Tähtien äiti. Hän oli menettänyt poikansa. Siinä seisojia nuori vaimo päänsä pöydän päälle kumartuneena, itkien. Pieni ryysyinen poika istuen sivuttain; ja kyyneleet vuosivat pitkin hänen kasvojaan. Hän oli menettänyt isänsä.

Minä ajattelin: ”Kuinka surullista! Minä seisoin siellä katsellen, näin heidät vanhat, vain muutaman jäljelle jääneen vanhan sotilaan; marssien siellä, raajarikkoisina ja vanhoina, sillä tavalla, noissa univormuissaan, mutta ylpeästi kantaen niitä, koska he olivat amerikkalaisia.”

Minä ajattelin: ”Oi, Jumalani!”

¹⁷⁸ Eräänä päivänä taivaasta on tuleva voimakas tuulenpuuska, ”Ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin.” Nuo Vanhan testamentin pyhät siellä, jotka ovat odottamassa, tulevat ensiksi esiin ja menevät ylösnousemukseen. Me seuraamme heitä nousten taivaalle; nämä kuolevaiset ruumiit muutettuina ja tehtyinä Hänen kirkastetun ruumiinsa kaltaisiksi. Millainen—millainen paraati se onkaan oleva, kun se lähtee menemään kohti taivasta jonakin näistä päivistä tuona ylöstempauksen aikana, joka on edessäpäin, oi, ylpeänä esittäen rinnassaan Jeesuksen veren, Jumalan Sanoman sitä aikaa varten, missä he elivät. Se on se hetki, jota me odotamme, veli.

¹⁷⁹ Katsokaahan, lopettaessamme nyt kohta. Toinen ylösnousemus, kaikki. . . Ensimmäinen on jo tapahtunut. Toinen on käsillä, juuri nyt, tuleva käsille pian.

¹⁸⁰ No niin, kolmas ylöstempaus tapahtuu noille Ilmestyskirjan 11:11 ja 12 kahdelle todistajalle. Jotka ovat ne, jotka palaavat, Kristuksen Hengessä, todistamaan juutalaisille niin kuin Joosef todisti veljilleen. Ja muistakaa: ”Heidän kuolleet ruumiinsa olivat kadulla kolme ja puoli päivää. Sitten elämän henki tuli heihin ja heidät temmattiin ylös, otettiin taivaaseen.”

Siinä on teidän kolme Uuden testamentin ylöstempauksenne.

Vanhan testamentin kolme ylöstempaus; kaikki niistä ovat toteutuneet.

¹⁸¹ Nyt me olemme valmiita odottaen ylöstempauksia, pyhien ylöstempaus. Se on puhuttu ja niin se tulee olemaan. Kun Jumala sanoo jotakin: ”Taivas ja maa katoavat, mutta tuo Sana ei koskaan petä.”

¹⁸² Kun Jumala sanoi siellä I. Mooseksen kirjassa, Hän sanoi: ”Tulkoon valkeus,” ja se saattoi kestää satoja vuosia ennen kuin mitään valoa oli. Hän sanoi: ”Tulkoon palmupuu. Tulkoon tammi. Tulkoon erämaa. Tulkoon vuori. Tulkoon *tämä*.” Hän puhui sen, katsokaahan. Ja niin pian kuin se lähti Hänen suustaan Sanana, sen täytyy tulla julki. Sen täytyy. Kun. . .

183 Sitten eräänä päivänä, Hän kutsui kansansa ulos. Ja Hän oli puhunut miehelle nimeltä Mooses, tulipatsaan kautta, valona; Pyhä, Pyhänä tulena. Ja Mooses ei . . . Ihmiset eivät uskoneet Moosesta, niinpä Hän sanoi: ”Tuo heidät tämän vuoren tykö.”

184 Tuona aamuna, vuori oli täynnä tulta ja salamointia ja ukkosta sillä tavalla. Ja ihmiset sanoivat: ”Älköön Jumala puhuko. Puhukoon Mooses,” katsokaahan, ”ettemme kuolisi.”

185 Jumala sanoi: ”Minä en enää puhu heille tällä tavalla, vaan minä herätän heille profeetan. Ja minä puhun hänen kauttaan ja se, mitä hän sanoo, tulee tapahtumaan. Silloin kuulkaa Sitä, koska Minä olen—Minä olen hänen kanssaan.” No niin, Hän sanoi sen. Hän sanoi, että niin tulisi tapahtumaan.

186 Katsokaa tätä profeettaa, Jesajaa seisomassa siellä; mies, viisas mies, josta, no, kuningas ajatteli hyvää, sillä hän eli Ussian kanssa. Kuningas, joka oli suuri mies, koetti kerran ottaa saarnaajan paikan ja meni sisälle, tuli lyödyksi spitaalilla.

Ja tätä minä olen sanonut liikemiehille. Älkää koskaan koettako ottaa saarnaajan paikkaa. Ei. Pysykää siinä, missä te olette. Ymmärrätekö? Tehkää se työnne, johon Jumala asetti, jonka hän käski teidän tehdä. Jos sinä olet sormi, sinä et koskaan voi olla korva. Jos sinä olet korva, sinä et koskaan voi olla nenä, nenä tai silmä. Ymmärrätekö? Pysykää asemassanne.

187 Te kuulitte tuon Sanoman jokin aika sitten lähetyksessä: *Koettaa tehdä Jumalalle palvelus*. Daavid, voideltu kuningas. Kaikki ihmiset huutaen ja kirkuen: ”Se oli oikein.” Mutta hän ei koskaan kysynyt sitä Jumalan profeetalta. Ja eräs mies kuoli ja koko asia meni pilalle. Älkää koettako tehdä Jumalalle palvelusta. Odottakaa, kunnes on Jumalan aika. Antakaa kaiken tapahtua Hänen toimintatapojensa mukaan. ”Minä aloitan tämän suuren asian. Se tekee tämän.” Ole varovainen, veli.

188 No niin, Daavid tiesi paremmin kuin se. Naatan oli siellä, tuona aikana. Häneltä ei edes kysytty neuvoa, ollenkaan. Näettekö? Hän kysyi sadan ja tuhannen päämiehiltä. Kaikki ihmiset huusivat ja kirkuivat ja tanssivat. Sen sijaan . . . Heillä oli kaikki uskonnolliset eleet, mutta se ei tapahtunut sopuinnussa ja järjestyksessä Jumalan Sanan kanssa, ja se epäonnistui.

Kaikki, mikä ei ole sopuinnussa Jumalan Sanan kanssa, epäonnistuu. Ainoastaan Jumalan Sana kestää iankaikkisesti. ”Taivas ja maa katoavat, mutta eivät Minun Sanani.”

189 Huomatkaa Jesaja, tuo älykäs nuori mies seisomassa siellä. Yhtäkkiä Henki kosketti häntä. Hän ei voinut sanoa mitään muuta. Hän oli profeetta. Hän sanoi: ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi.” ”Sillä poika on meille syntynyt; lapsi on syntynyt, poika on annettu. Hänen nimensä on oleva: Ihmeellinen neuvonantaja, Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä. Sen loppu . . . Herraus on oleva Hänen harteillaan. Sen

loppu. . . Eikä hänen hallituksellaan ole loppua oleva.” Kuinka tuo mies saattoi järkiperaisesti sanoa, että neitsyt tulee raskaaksi?

Kaikki odottivat sitä. Se oli puhuttu. Se oli NÄIN SANOO HERRA. Sen täytyi toteutua, koska se oli Jumalan Sana. Samalla tavoin kuin 1. Mooseksen kirjassa, kun Hän istutti nuo siemenet meren pohjaan, kun ”maa oli vielä muodoton ja tyhjä; ja vesi oli syvyyden päällä.” Näettekö? Sen täytyi toteutua. Ja eräänä päivänä kahdeksansataa vuotta myöhemmin, neitsyen kohdussa sikisi Jumalan siemen, luotu siemen. Hän synnytti pojan.

¹⁹⁰ Tuo sama poika seiso siellä eräänä päivänä. Hän sanoi: ”Lasarus, tule esiin.” Ja mies, joka oli ollut kuolleena neljä päivää, mädäntyen, jonka nenä oli painunut kuopalle, haisi, hän tuli esiin. Hän sanoi:

Älkää tätä ihmetelkö, sillä tulee aika, (Aamen.) jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat Jumalan Pojan äänen.”

No niin, se on sanottu. Sen täytyy tapahtua tuolla tavalla. On tuleva ylöstempaus. Oi kyllä!

¹⁹¹ Minä muistan, juuri viimeisin Sanomani Kaliforniassa, missä minä ajattelin, etten enää koskaan menisi sinne takaisin, kun minä ennustin: ”Los Angeles on uppoava meren pohjaan. NÄIN SANOO HERRA.” Se uppoaa. Se on mennyttä. Se huuhtoutuu pois. Se on lopussa. Milloin? Minä en tiedä milloin, mutta se tulee uppoamaan. Heti sen jälkeen alkoivat maanjäristykset tärisyttää ja keinuttaa.

¹⁹² Te muistatte, monet teistä miehistä, jotka seisotte siellä kalliolla sinä päivänä, kun tuo enkeli tuli alas siellä. Ja tuo valo ja tuli laskeutuivat alas taivaasta sen kiven ympärille, missä me seisomme. Kiviä sinkoili vuorista ja ne putosivat sinne pitkin. Se räjähti kolme kertaa, lujaa. Minä sanoin: ”Tuomio on kohtaava länsirannikkoo.” Kaksi päivää sen jälkeen Alaska melkein upposi.

¹⁹³ Muistakaa, että sama Jumala, joka sanoi sen, sanoi: ”Los Angeles on tuomittu.” Ja se on mennyttä. Minä en tiedä milloin. Minä en voi kertoa sitä teille.

¹⁹⁴ Minä en tiennyt sanoneeni sitä. Mutta tämä veli täällä, minä uskon, että se oli. . . Ei. Se oli joku Moselyn perheestä, uskoakseni, hän toi minut sinne ulos kadulle sieltä. Minä en tiennyt, mitä se oli, ennen kuin tutkin sitä. Ja minä katsoin Kirjoituksista.

Ja Jeesus sanoi: ”Kapernaum, Kapernaum, kuinka usei. . . Sinä, joka kohotat itsesi. . .” (melkeinpä) ”. . .taivaaseen, alas tuonelaan sinut viedään. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se olisi vielä tänäkin päivänä.” Ja noin sataviisikymmentä vuotta

myöhemmin, (Sodoma oli jo maan povessa) sitten Kapernaumkin on veden alla tänä päivänä.

¹⁹⁵ Ja tuo sama Jumalan Henki, joka sanoi kaikki nämä asiat, ja teki kaiken tämän, Se sanoi siellä: ”Oi, kaupunki, Kapernaum, joka kutsut itseäsi enkelien nimellä, Los Angeles, kuinka sinä olet korottanut itsesi taivaaseen! Saatanan alku ja valtaistuin,” (Näettekö?) ”sinä olet korottanut itsesi.”

¹⁹⁶ Saarnaajat, se on hautausmaa heille. Hyvät miehet menevät sinne ja kuolevat niin kuin rotat. Millainen hävitys!

¹⁹⁷ ”Sinä, joka kutsut itseäsi enkelien nimellä; jos ne suuret teot olisivat tapahtuneet Sodomassa, jotka ovat tapahtuneet sinussa, se seisoi tänä päivänä. Mutta sinun hetkesi on tullut.”

Katsokaa ja nähkää. Jos se ei tapahdu, niin minä olen väärä profeetta. Näettekö? Siinä se on. Se makaa siellä.

¹⁹⁸ Minä muistan tuon illan, ennen kuin minä näin sen, minä näin Morsiamen esikatselmuksen. Minä seisoin siellä ja näin kauniin pikku neidon, aivan oikealla tavalla puetun ja asioita, marssien *tähän* suuntaan. Joku seiso siellä minun vierelläni, tuossa näyssä. Ja minä näin. He sanoivat: ”Morsiamen esikatselmus.” Minä näin Morsiamen kulkevan ohitse. He tulivat *tältä* puolelta, ja menivät ympäri.

¹⁹⁹ Ja minä kuulin sen tulevan, seurakunnat tulivat *tältä toiselta* puolelta. Sieltä tuli Aasian seurakunta. Voi, millaista saastaa! Täältä tuli Euroopan seurakunta. Voi! Ja sitten minä kuulin rock-and-rollin tulevan, ja se oli Miss Amerikka, seurakunta, eikä hänellä ollut edes vaatteita päällä. Hänellä oli paperia, niin kuin sanomalehtipaperia, harmaata, jota hän piti edessään, tanssien rock-and-rollin tahdissa; Miss Amerikka, seurakunta.

²⁰⁰ Minä seisoin siellä Hänen läsnäolossaan. Minä ajattelin: ”Oi Jumala, sananpalvelijana, jos tämä on ollut parasta, mitä me olemme voineet tehdä? Voi! Voi!” Tiedättehän, miltä se tuntuu. Sitten minä ajattelin: ”Jumala, kätke minut. Jospa minä vain voisin päästä täältä pois. Jos kaikki se, mitä me olemme tehneet, ja tämä on se, mitä meidän täytyy tuottaa, jos tämä on sitä?”

²⁰¹ Ja sitten kun nuo naiset kulkivat siitä ohitse, kaikki rokkasivat kaikin tavoin ja muuta, ja lyhyet hiukset ja maalatut kasvot. Ja kun he kulkivat siitä ohitse tuolla tavalla, heidän piti olla neitsyitä Kristukselle. Ja kun he kulkivat ohitse tuolla tavalla, minä käänsin pääni pois, tiedättehän, pitäen *tätä* edessäni. Se oli—se oli häpeällistä, heidän selkäpuolensa. Ja siellä he olivat, kulkien sillä tavalla. Ja minä käänsin pääni, itkeäkseeni, *tällä* tavalla.

²⁰² Minä sanoin: ”Minä—minä en voinut kestää sitä. Hänen seisossaan siellä, ja minä, tietäen että minä, seurakunnan sananjulistajana, ja siinä oli se, mitä olin saanut aikaan Häntä varten.” Minä sanoin: ”Oi Jumala, minä en voi katsoa sitä. Anna

minun kuolla. Anna minun—anna minun kadota pois,” ja niin edelleen.

²⁰³ Ja niin pian kuin se meni ulos, joka kerta, kun joku heistä tuli, täytyi hänen mennä tiettyyn paikkaan, sitten pudota pois. Minä vain kuulin sen äänen, kun se meni pois

Sitten minä kuulin jotain niin kuin *Eespäin kristityt sotilaat*. Minä katsoin ja sieltä tuli tuo pyhitetty joukko pieniä tyttöjä juuri sillä tavalla kuin he olivat, kaikki oikein puettuja, heidän hiuksensa riippuivat pitkälle selkään asti. Tyyninä, puhtaina, marssien *tällä* tavalla evankeliumin askelissa. Hän oli Sana. He näyttivät siltä kuin siinä olisi ollut yksi joka kansakunnasta. Minä katselin sitä, kun he kulkivat ohitse, ja näin heidän menevän ohitse. Sen sijaan, että he olisivat menneet alas, he alkoivat mennä ylöspäin.

Minä huomasin yhden heistä koettavan, kahden tai kolmen koettavan lähteä pois linjasta. Minä huusin. ”Pysykää linjassa!” Ja näky jätti minut. Ja minä seisoin huoneessa, huutaen: ”Pysykää linjassa!” Linja, joka . . .

²⁰⁴ Ihmettelenpä, olisiko se voinut jo ohitse? Voisiko Morsian jo olla kutsuttu? Onko tämä sitä, minkä lävitse me olemme menossa tänä päivänä?

Morsian täytyy muovata ja tehdä Kristuksen kuvan kaltaiseksi ja Kristus on Sana. Se on ainoa asia. Näettekö? Se on Siellä, Sanassa. Se on va- . . . Näettekö? Siihen ei voida lisätä mitään. Se ei voi olla nainen, jonka toinen käsi on kuin miehen käsi, ja toinen käsi kuin koiran tassu. Sen täytyy olla tarkalleen Herran Sana, niin kuin Hän on Sana. Morsian on osa Ylkää. Nainen on osa miestään, koska hänet on otettu miehestä. Eeva oli osa Aadamia, koska hänet oli otettu Aadamin kyljestä. Ja samoin on Morsian, ei otettuna kirkkokunnasta, vaan otettuna tätä aikaa varten olevan Jumalan Sanan helmasta.

²⁰⁵ Ylöstempaus!

Herran pasuuna on kajahtava, Kristuksessa
kuolleet nousevat ylös,
Ja jakavat Hänen ylösnousemuksensa
kunnian;
Kun valitut kokoontuvat kotiinsa pilvien
taakse.
Kun nimenhuuto on siellä ylhäällä,
koettakaamme kaikki olla siellä, ystävät.

²⁰⁶ Jumala siunatkoon teitä. Se on puhuttu, sen täytyy tapahtua, se tulee tapahtumaan. Ja pieni. . . [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.]

Ihmiset, kukaan ei halua kuolla. Kukaan ei halua tulla kadotetuksi. Sallikaa minun kertoa teille. Mitä tahansa te teette. . . minä en välitä siitä, kuinka usein te

käytte seurakunnassanne, tai kuinka uskollisia te olette seurakunnallenne. Se on hienoa; minulla ei ole mitään sitä vastaan. Teidän tulisi käydä seurakunnassa. Tehkää se. Jatkakaa seurakunnassa käyntiä. Mutta, olkoon niin, heittäkää vain pois perinnäissääntönne ja menkää suoraan Kristukseen. Koska, se on kajahtava jonakin näistä päivistä, ja te jääte kiinni pedon merkki teissä, ettekä tiedä mikä se on ennen kuin on liian myöhäistä. Se on tarkalleen totta.

²⁰⁷ Jumala siunatkoon teitä. Minä olen pahoillani siitä, että olen pidätellyt teitä. Ja muistakaa. Minä olen pitänyt heitä täällä liian kauan. Se on totta. Ja se uhri, jonka te keräsitte minulle... Jota minä en pyytänyt teitä keräämään, veljet. Se on, oi, se on kohteliasta. Ottakaa se ja maksakaa sillä tälle motellille tämä ylimääräinen aika, koska minä käytin sen. Minulla vain oli muutamia asioita täällä. Minulla on täällä vielä kahdeksan tai kymmenen sivua tuosta ylöstempauksesta, mutta minulla—minulla ei vain ollut aikaa tuoda sitä. Jumala siunatkoon teitä.

²⁰⁸ Rakastatteko te Herraa Jeesusta? Seisokaamme nyt hetki hiljaa, kunnioittavasti, ja muistakaa, mitä minä olen sanonut. Muistakaa, me olemme viimeisissä hetkissä.

Kansakunnat ovat kuolemassa, Israel on heräämässä,
Merkit, jotka Raamattu ennusti;
Pakanoiden päivät ovat luetut, kauhujen täyttämät;
”Palatkaa, Oi hajoitettut, takaisin omienne luokse.”

Lunastuksen päivä on lähellä,
Ihmisten sydämet raukeavat pelosta;
Olkaa täytettyjä Hengellä, lamppunne huolletut ja puhtaat,
Nostakaa pääanne! Teidän lunastuksenne on lähellä.

Tiedättekö te sen?

Väärät profeetat valehtelevat; He kieltävät
Jumalan totuuden;

Me tiedämme, että kaikki on totta. Emmekö vain? [Tyhjä kohta nauhallalla—Toim.]

Minä rakastan Häntä, Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua,
Ja osti minun pelastukseni
Golgatan puulla.

²⁰⁹ Kuinka monet todella rakastavat Häntä? Kohottakaa kätenne. Nyt minä haluaisin teidän, sillä aikaa kun me laulamme tätä uudelleen, puristavan kättä jonkun lähellä olevan kanssa. Sanokaa: ”Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja.” Me

olemme pyhiinvaeltajia. Emmekö olekin? Pyhiinvaeltajia ja muukalaisia.

Minä rakastan Häntä,
Juuri noin, pöydän ylitse.
Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua,
Ja osti minun pelastukseni
Golgatan ristillä.

²¹⁰ Haluatteko te päästä ylöstempaukseen? Kuinka monet ovat kiinnostuneita pääsemään ylöstempaukseen? Sanokaa: ”Jumala, minä haluan päästä siihen, koko sydämeistäni.”

Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä, tunnetteko te tämän laulun? Tunnetko sinä sen, sisar? Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä. Minä en tiedä mitä . . . Mitä siinä on sen suhteen? Huh?

Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Laita toivosi iankaikkisiin asioihin,
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!

Pidättekö te tästä?

Kun matkamme on täysi,
Jos olet ollut uskollinen Jumalalle,
Tuota kaunista kirkkauden kotimaatasi,
Saa ylöstemmattu sielusi katsella!
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Laita toivosi iankaikkisiin asioihin,
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!

Haluaisin teidän kumartavan päänne hetkeksi.

Älä tavoittele tämän maailman rikkauksia,
Jotka niin nopeasti katoavat,
Etsi omistaaksesi taivaallisia aarteita,
Jotka eivät koskaan katoa!
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!
Laita toivosi iankaikkisiin asioihin,
Pidä kiinni Jumalan muuttumattomasta
kädestä!

²¹¹ Pääne kumarrettuina ja tämä mielessänne, tietäen, että me kumarramme päämme sitä tomua kohti, josta meidät on tuotu, jonakin päivänä me palaamme, tietäen, että teillä on siellä sielu, jonka täytyy vastata Jumalalle. Ja jos teistä tuntuu, että te ette ole aivan valmiita tuota ylöstempausta varten, jos se tulisi tänä iltana, ja te haluaisitte tulla muistetuiksi rukouksessa, niin kohottakaa vain kätenne. Meillä ei ole tilaa esittää alttarikutsua. Teidän alttarinne on teidän sydämässänne, joka tapauksessa. Kohottakaa kätenne. Jumala siunatkoon sinua, sinua, sinua. Oi!

”Minusta tuntuu, etten ole valmis, veli Branham. Minä—minä, todella, minä—minä—minä haluan olla kristitty. Minä olen koettanut olla, mutta jotakin on aina puuttunut. Minä—minä tiedän, että minä—minä en ole siellä, missä minun pitäisi olla.”

”Ole armollinen, Jumala. Minä kohotan käteni. Ole minulle armollinen.”

No niin, noin kaksikymmentä tai kolmekymmentä kättä on jo noussut ylös tästä pienestä ryhmästä. Lisää nousee ylös.

²¹² Rakas Jumala, sinä tiedät, mitä on tuon käden takana, syvällä siellä sydämässä. Minä rukoilen, rakas Jumala. On vain yksi asia, josta minä olen vastuussa, se on, kertoa totuus. Ja, rakas Jumala, he haluavat tulla pelastetuiksi. He todella haluavat sitä. He—he eivät halua vain jotakin, joka on vain joitain tunteita, jotakin kiihotusta, jotakin kirkkokunnallista järjestelmää, jotain uskontunnustusta, jotain opinkappaletta, joka on lisätty. He ymmärtävät, Isä, että tarvitaan puhdas, väärentämätön Jumalan Sana. Kaikki muu katoaa, jopa taivas ja maa, mutta se ei. Ja jos me olemme tuo Sana, maa katoaa meidän altamme, mutta me emme voi koskaan kadota, koska me olemme tuo Sana, Yljän Morsian.

²¹³ Minä rukoilen jokaisen puolesta, että Sinä soisit sen heille, Isä, se on minun vilpitön rukoukseni. Ja anna minulle anteeksi, Isä, että minä olen ollut niin hermostunut tänä iltana, hyppiessäni täällä myöhään, ja—ja ollut epävarma, ja sanonut sanoja murteellisesti ja katkonaisesti. Tavalla tai toisella, suuri Pyhä Henki, liitä ne yhteen jumalallisella tavallasi, ja jaa ne ihmisten sydämille, minun sydämeiltäni, ja se vaikutin ja päämäärä, joka minun sydämelläni on Sinua kohtaan. Teethän niin, Herra? Ja pelasta ne, jotka voidaan pelastaa. Vedä tykösi, Herra. Ja suo meidän olla valmiita tuota ylöstempauksen hetkeä varten, joka on kohta käsillä. Sillä minä pyydän sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon teitä.

Nyt, kokouksen puheenjohtaja.

YLÖSTEMPAUS FIN65-1204
(The Rapture)

Tämä saarna, jonka Veli William Marrion Branham saarnasi alunperin englanniksi lauantai-iltana, 4. joulukuuta 1965, Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälisen Veljesliiton juhla-aterialla Ramada Inn'ssa, Yuma, Arizona, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englanniksi. Tämän suomenkielisen käännöksen on painanut ja sitä jakaa Voice Of God Recordings.

FINNISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org